

Korzika 2016

Povzetek

- Korzika je odlična destinacija za avanture željne popotnike, tu najdeš plaže vseh vrst, tako na morju, kot ob rekah
- kopanje v rekah je nepozabno doživetje in glavna atrakcija, povprečna temperatura je nekje med 20 in 24°C, reke so čiste in bistre, polne tolmunov
- ker je to gorat otok, je zelo priljubljeno pohodništvo, planinarjenje, canjoning, raftanje,...
- kampi so na nivoju hrvaških campov pred 20 leti, cene pa so primerljive z današnjimi
- ceste so v odličnem stanju, na nekaterih mestih prepadne, ampak zavarovane z ograjo
- na cestah in tik ob njih se sprehajajo prašiči, krave, koze, ...
- krave tudi na plažah in pred restavracijo s hrano
- cene v trgovinah so kar primerljive z našimi, v gostilnah pa so bistveno višje, pivo je npr. 7€, preprost obrok npr. lazanja cca 20€
- dvojezične table v francoščini (ki je uraden jezik) in v korzijskem jeziku, francoski zapis kraja je v večini primerov prebarvan
- večina prometnih znakov je prestreljenih s strelnim orožjem
- domačini zelo hladni, na trenutke delujejo celo neprijazno, predvsem je to občutiti na severu (Cap Corse)
- zelo slabo govorijo angleško, za turiste skoraj nič v angleščini, se pa trudijo tisti, ki od turistov služijo
- hupanje v prometu za vsako malenkost in pred ovinki
- če daš domačinu v prometu prednost se niti slučajno ne bo zahvalil, vsi ostali pa vedno, tudi francozi
- redko ali skoraj nikoli ne pobirajo parkirnine
- neokrnjena narava, problemi s smetmi, velikokrat ni smetnjakov
- neposeljena narava, v mestih in vaseh hiše druga ob drugi
- so lokacije, kjer avtodomarji nismo zaželeni, niti parkirati ne smeš in je to na veliko označeno z lokalnimi tablam
- redki so kampi ob morju

Top destinacije na potovanju in pot

Aleria 42.10303,9.51293

Reka Solenzara 41.84393,9.34237

True de la Bombe 41.778565,9.235175

Cascade Piscia di Gallo 41.68790,9.20050

Bonifacio 41.38640,9.16982

Escalier du Roi d'Aragon 41.386400,9.156831

Roccapina 41.49850,8.94884

Filitosa 41.744871, 8.870145

Ajaccio 41.916629, 8.725787

Point de la Parata 41.901416, 8.617058

Corte 42.304103,9.152815

Dolina Restonica 42.275699, 9.107671

Lac de Melo 42.213585,9.023898

Lac de Capitelu 42.212535,9.013750.

Gorges de le Spelunca 42.249920,8.776257

Calanges de Piana 42.244829, 8.653720,

Unesco park Scandola 42.331820, 8.559319

Nonza 42.784062,9.344680

Delta Fango 42.416553,8.656878

6. 7. 2016, sreda

Danes sva dan začela v zgodnjih jutranjih urah. Najprej v Zagreb na letališče, kjer sva pobrala Žana in Urško, ki sta priletela iz Berlina. Potem pa postanek v Sevnici, kjer smo z Deso in Igorjem, Urško in Žanom pili kavo in prijetno klepetali. Blazno resno smo se poslovili in obljubili, da se brez panike srečamo na pikniku takoj po dopustih. Doma smo pojedli kosilo, potem pa vsak po svoje. Žan v Novi Sad k Marini in na exit midva pa na zaslužen dopust. V sončku, pri 28°C iz Ljubljane, preko Italije do Livorna. Pot je hitro minila, večkrat sva ustavila, se razmigala, popila kavo, se osvežila s sladoledom, delala načrte in si ustvarjala sliko, kaj naju čaka na obljubljenih počitnicah. V knjigi Svetovni popotnik sem prebrala nekaj zanimivosti o Korziki, pa jih bom zapisala, da bo ostalo za spomin.

Otok leži med Ligurskim in Tirenskim morjem, le nekaj navtičnih milj od toskanske obale, od Sardinije pa ga ločuje vetrovni Bonifacijski preliv. Razprostira se na 8680 km² površine in ima okoli 260 000 prebivalcev. Upravno središče Korzike je Ajaccio, gospodarsko Bastia, zgodovinska prestolnica otoka pa so Corte. Prebivalci govorijo dva jezika in sicer v francoskem in korziškem jeziku, ki je podoben mešanica francosko/italijanskega in se imenuje corsu. Književnost je večinoma ustna in temelji na legendah, ki so jih v mrzlih zimskih mesecih pripovedovali ob ognjiščih, ter pesmih, ki opisujejo pomembne dogodke iz življenja domačinov. Omeniti velja francoskega pisca, ki ga je Korzika navdihnila. To je Honore de Balzac, ki je v 19. stoletju izdal roman La Vandetta. Med sodobnimi avtorji pa je znan Aleksander Dumas. Korziška zgodovina in kultura sta odraz vpliva različnih civilizacij, od Kartažanov in Rimljanov do Pisancev, Genovežanov in Francozov. Vse to je pustilo neizbrisen pečat na edinstveni identiteti korziškega naroda. Pomembna osebnost za Korzičane je Napoleon Bonaparte, ki ga častijo s kipi in z njegovo rojstno hišo, ki je spremenjena v muzej. Mavrska glava je bila tri stoletja simbol neodvisne Korzike in je bila upodobljena na zastavi. Ob sončnem zahodu sva poiskala prenočišče v neposredni bližini Livorna. [Montopoli 43.67344,10.75210](#) je parkirišče in postajališče za avtodome in je zelo lepo urejeno, pa še brezplačno. V družbi številnih, največ italijanskih avtodomarjev sva koristila uslugo BB, čakajoč na pričetek avanture.

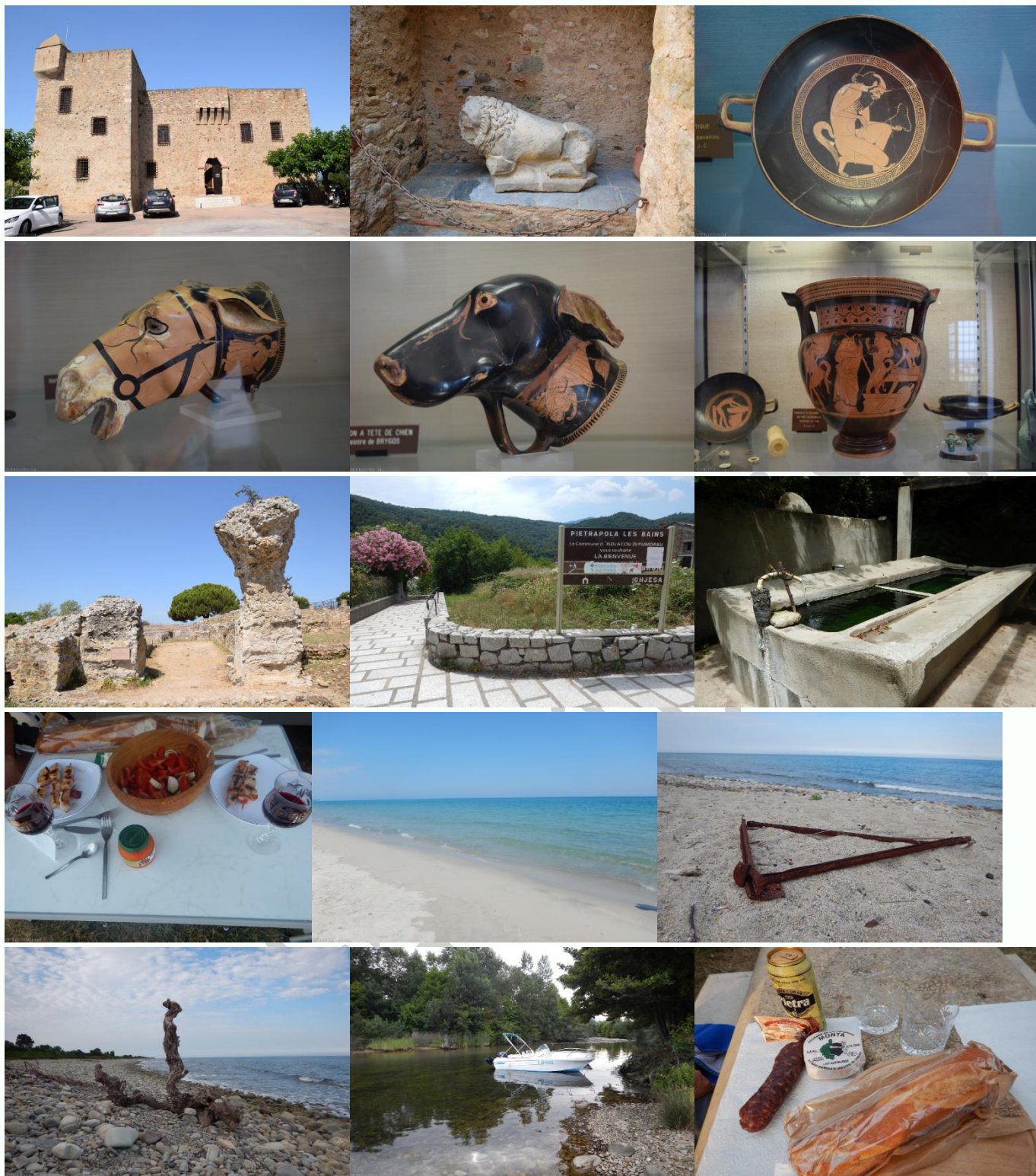
7. 7. 2016, četrtek

Danes sva vstala ob sončnem vzhodu in po zajtrku zapustila prikupno, mirno parkirišče. Dobro spočita sva peljala v 45 kilometrov oddaljeno пристanišče Livorno, kjer sva se vkrcala na trajekt. Potem pa štiri ure čiste uživanja. Poležavanje na sončku, branje knjige, reševanje križank, igranje remija ... seveda ob irski kavici in okusnih piškotih. Opoldne, pri vročih 30°C, smo se izkrkali na Korziki, natančneje v mestecu Bastia. Za dobrodošlico so naju pozdravile ognjene salve v pristanišču, ki pa so povzročale ogromno črnega, gostega, počasi se valečega dima. Očitno je prišlo do nesreče v tunelu, kar pa je povzročalo kaos na cesti, za naju pa kot nalašč, da sva si lahko s panoramsko vožnjo ogledala to mesto. Po le nekaj prevoženih kilometrih sva zapeljala do plaže [Arinella 42.672190, 9.445451](#), kjer sva imela ribje kosilo v senci sramežljivih mimoz. Potem pa kopanje v toplem, Tirenskem morju, poležavanje v senci in sprehod skozi kamp Les Sables, kjer sva se pod tuši prijetno ohladila. Še sladoled in tako ohlajena sva v popoldanskih urah nadaljevala ob obali, mimo številnih mivkastih plaž do katedrale [La Canonica 42.53944,9.49552](#), kjer so vidne izkopenine. Lepo, vredno ogleda. Danes je vroče in nisva še vajena temperatur nad 30°C, zato prija potovanje s camperjem pod klimo, mimo cvetočih oleandrov, azelej in mimoz. Po nekaj deset kilometrih sva prispela do parka [Galea 42.43353,9.52566](#), kjer uspevajo pretežno kaktusi in vročeljubne rastline. Ker je vse samo v francoščini in ker nisva ljubitelja vročega, ob šestih zvečer še vedno žgočega sonca, sva nadaljevala po panoramski cesti do vasice San Nicolas. Tu je bila [cesta zaprta 42.362396, 9.494562](#), zato sva peš nadaljevala proti vasi Cervione, skozi skale izklesanih tunelov, s pogledi na številne, z vodo skromne slapove, kaskade, ...res lepo in pa že nekaj stopinj manj. Mogoče tudi zaradi višine. Potem pa po široki cesti, mimo polj, vinogradov, nasadov agrumov, oljk, aktinidije, mirte, do FKK kampa [Baghera 42.214732, 9.550580](#). Po makadamski cesti, ki pa se ne praši, mimo nasadov hrasta plutovca, avenije evkaliptusa do istoimenskega kampa. Najprej kopanje in ogled kampa, ki je v senci evkaliptusov in je brez duše. Nič ni slišati, videti, srečala sva le dve osebi, kamp deluje mrtvo, saj tudi na plaži ni nikogar, sanitarije ima zelo skromne in v slabem stanju, cena pa je temu primerna, 35€/dan (camper+dve osebi). Nisva se odločila za kampiranje, parkirala sva na parkirišču pred recepcijo, v senci oleandrov, potem pa slastna večerja. Danes je bil dolg dan, zato sva utrujena kmalu zaspala ob zvokih škržatov in oddaljenim oglašanja pava.

8. 7. 2016, petek

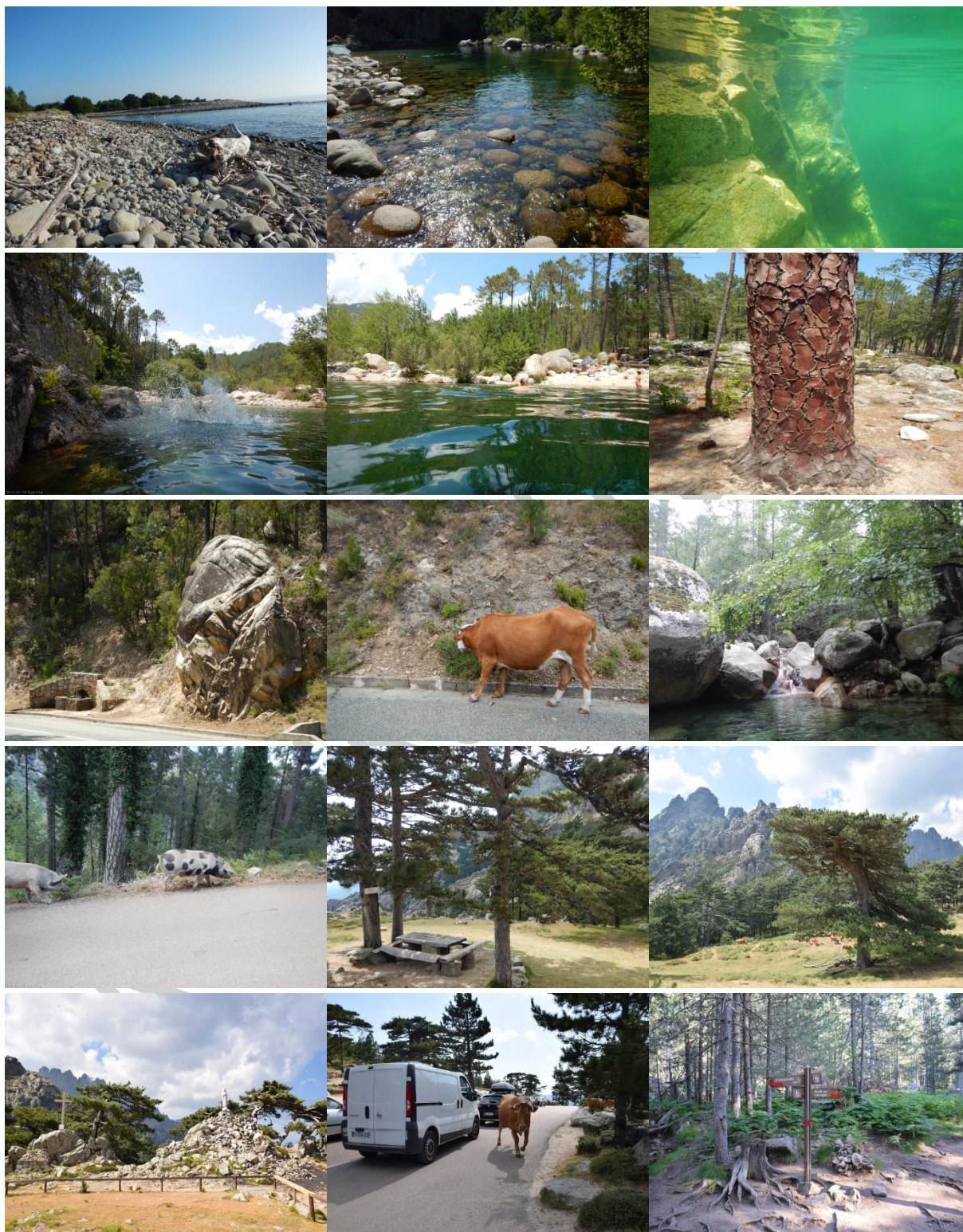
V prijetno hladnem jutru, pri 19°C, sva se odločila, da najino potovanje nadaljujemo in da se v ta kamp morda vrneva ob zaključku. Po zajtrku sva zapeljala do kampa [Riva Bella 42.160493, 9.551933](#), kjer sva se skopala v kristalno čistem morju, se sprehodila po mivkasti plaži, ... Kamp je v senci bora in hrasta, edina slabost je sipina, ki onemogoča direkten pogled na morje. Sicer pa je tu možno koristiti kartico ACSI, sanitarije so čiste, lepo urejene in tudi sicer je ta kamp vreden obiska. V bližini je farma, kjer so vidne lame, konji in pa slan zatok, ki deluje kot mokrišče. Po krajši vožnji prispela v mesto [Aleria 42.10303, 9.51293](#), ki slovi po arheoloških najdbah. To je starodavna, rimska prestolnica, ki so jo začeli odkrivati po letu 1920, večino pa so izkopali po letu 1955. Vstopnina je le 2€, vendar je vredno v muzeju videti romanske predmete iz antiških tomb. Najbolj sva bila očarana nad eničanskimi, rimskimi, apolujskimi in etruščanskimi vazami oziroma vrči in njihovimi oblikami ter poslikavami človeških podob s hudičevim repom. Med najzanimivejšimi sta vinski posodi, izdelani v grški Antiki; ena ima obliko mulje glave, druga pa predstavlja psa. Pred muzejem ležijo ruševine rimskega mesta. Levo od foruma je velik tempelj, ki ima ob strani pretorij ter kapitol. Lepi razgledi na morje in na cvetoč drevored oleandrov, jerebike in na starodavno mesto. Prijetno utrujena sva se hladila v senci ogromnega korziškega bora, katerega iglice so dolge tudi do 30 centimetrov. Okrepčala sva se s francoskimi rogljiči in sadjem, potem pa počasi v celino, mimo oziroma čez številne ležeče policaje, do term [Pietropola Les Bains 41.98996, 9.30272](#). Vroče betonske kadi, v katerih je še bolj vroča zdravilna voda pri 56°C. Pravi junak je tisti, ki si upa pri teh stopinjah v vodo, ki zdravi revmatična in kožna obolenja. Za zdravje vse, pravi ženski del družine, moški del pa se dela, kot da mora nujno narediti nekaj fotografij lepe, a nenavadne divje narave. Totalno razgreta in dobre volje poiščeva divjo mivkasto plažo v bližini kraja [Etang de Palo 41.95980, 9.41394](#). To področje je močvirnato in parkirišče od morja loči sipina. Najprej sva se ohladila v za nas toplim morju, ki ima okoli 27°C. Ko sva postala lačna, sva si pripravila kosilo, potem pa lenarjenje in kopanje do večernih ur. Nadaljevala sva po ravni, asfaltirani cesti do kraja Travo. To področje ima v neposredni bližini vojaško letališče in objekte. To je kraj, kjer se reka Travo izliva v morje. Parkirala sva na [izlivu reke v morje 41.90773, 9.40870](#), na ogromnem parkirišču ob reki, v senci hrasta plutovca. Najprej sva se odločila za ribičijo, a nama sreča ni bila naklonjena. Sva se pa posladkala s kostanjevimi piškoti, ki so izvrstni. Pred campejem je bila lična kamnita miza in klop, na kateri sva si ob sončnem zahodu privoščila tipično korziško hrano; merjaščevo prekajeno salamo, mavrski ovčji sir s plesnijo, francoski kruh in pa seveda kostanjevo pivo pietra. Odlično, okusno. Prespala kar v tem čudovitem okolju, s pogledom na morje in reko.

9. 7. 2016, sobota

Sončno jutro s pogledom na reko in morje. Zajtrk, brodenje po reki, potem pa naprej proti Solenzari, kjer sva opravila manjše nakupe in si ogledala пристanišče, ki lahko sprejme okoli 450 ladij, ter peščeno plažo obdano z evkalipti. Postanek v mestecu [Sari 41.833819, 9.375315](#) ki je le 8 kilometrov nad Solenzano. Vreden je obiska, predvsem zaradi čudovitega razgleda na Bavello, ki pa so ga danes sramežljivo zakrivali prašni delci v ozračju, saj že kar nekaj časa ni deževalo. Pa sva nadaljevala ob reki Solenzano, kjer sva želela parkirati, a danes to ni več mogoče, ker so nasuli pesek, verjetno zaradi nadležnih turistov. Le kakšen kilometer naprej sva parkirala nasproti kampa [Rosumarinum 41.84393, 9.34237](#) in se osvežila v čisti, a še vedno topli Solenzari. Res lepo. Po malici in osvežitvi sva peljala ob reki navzgor. Tudi danes je vroč, sončen dan, zato sva se kar naprej hladila v tolmunih omenjene reke. Tu smo se srečali s camperji iz Nove Gorice, ki pa so že zaključevali s potepanjem po Korziki. Čez prelaz [Bocca di Larone 41.83189, 9.27550](#), s pogledi na čudovite tolmane in reko, ter na strme in koničaste vršace. Ustavila na parkirišču [Cascades de Polischellu 41.81998, 9.26055](#), od tu pa sva jo peš mahnila do manjšega slapa, s tolmunčkom in naravnim jacuzzijem. Super osvežitev, potem pa naprej do prelaza [Col de Bavella 41.79566, 9.22461](#). Na cesti prašiči in krave in pa čudovita gorska pokrajina z zavetišči in pastirskimi stani.

Parkirala na samem vrhu, kjer je plačljivo parkirišče 4€/dan, si privoščila kosilo, s pogledi na mogočne, nenavadne korziške črne bore, ki so naznanjali visoko starost. Res fascinantni pogledi na gore, travnike in krave, ki se povsod, tudi pod mogočnim kipom Notre Dame des Neiges. Pozno popoldne sva se odločila za pohod do [True de la Bombe 41.778565,9.235175](#). Pot vodi skozi omamno dišeč gozd korziškega črnega bora, s čudovito zeleno preprogo praproti in trave. Tudi temperature so postale znosnejše, tu in tam popiha sapica toplega vetra. Po treh kilometrih lahke hoje, se gozdna pot spremeni v delno skalnato in po nekaj sto metrih zagledaš okno oziroma ogromno luknjo v steni. Čudovita igra narave, ko je veter v trdih korziških skalah izdolbel ogromne luknje, v katere so se ujeli sončni žarki. Kar ne moreš se nagledati teh lepot, ko so borovci ujeti v skalnih režah in v razgledu na skalni amfiteater. Prijetno utrujena in polna lepih vtisov sva ob sončnem zahodu prišla v camper in ob degustaciji piva klepetala pozno v noč.

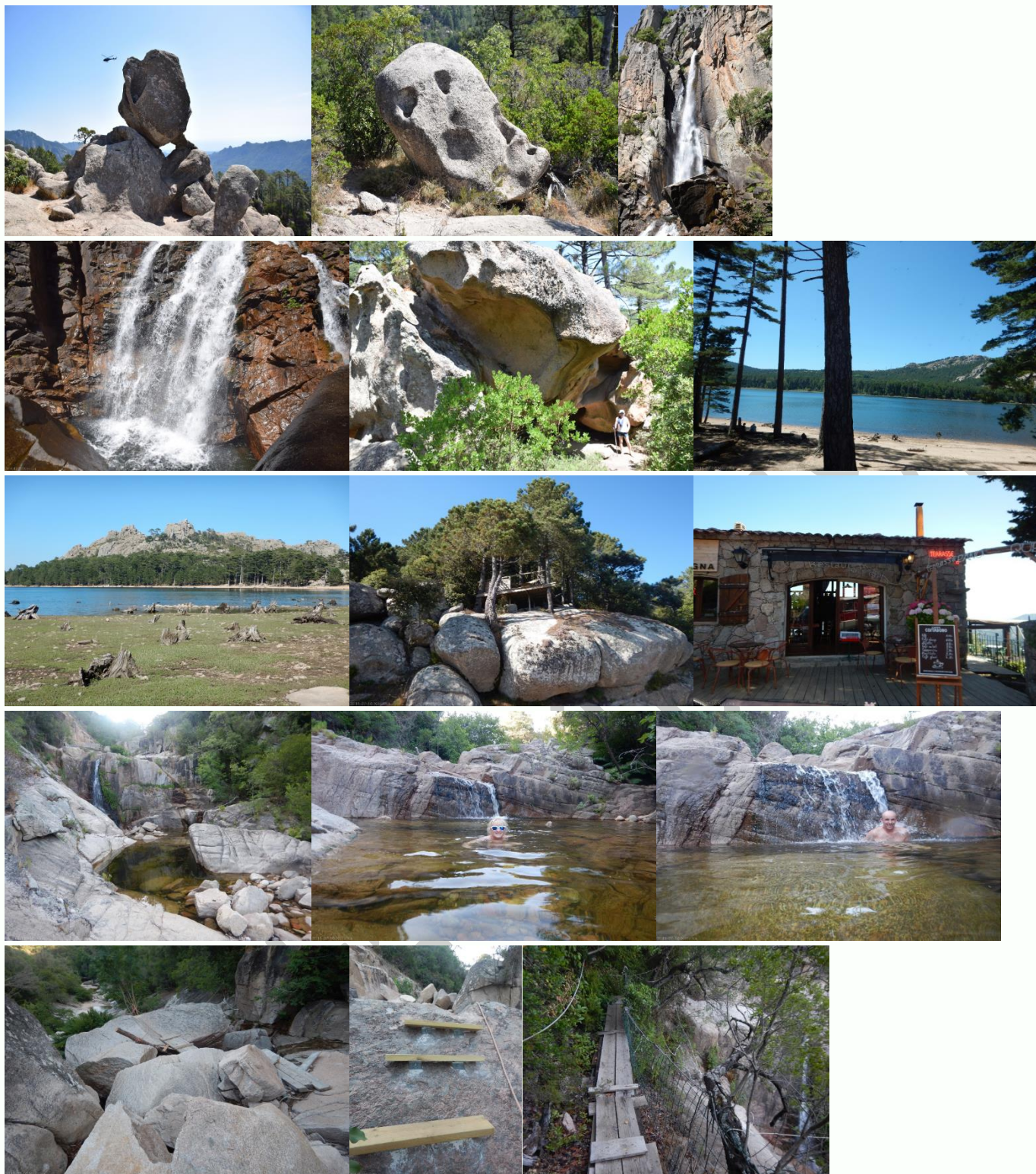

10. 7. 2016, nedelja

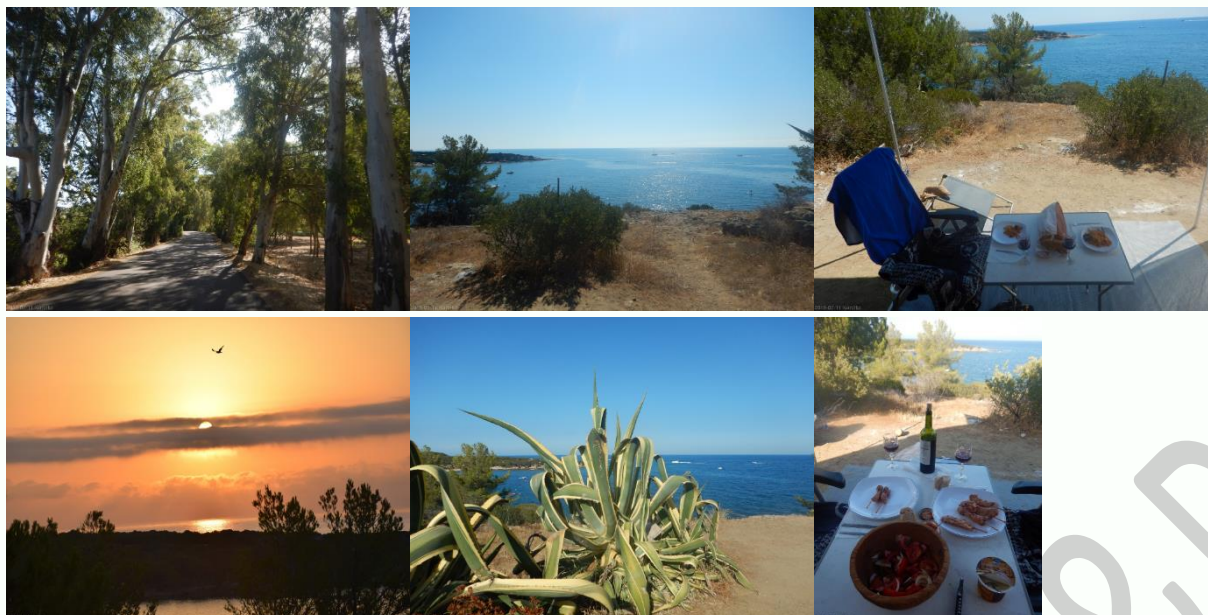
Čudovito sveže jutro, pri 18°C, s pogledi na vršace, obkrožena s kravami in v družbi mladih nemških kamperjev. Še slovo od Bavelle, potem pa po slikoviti gorski cesti do mesteca Zonza, obdanega z borovimi in hrastovimi gozdovi in visoko ob toku reke Asinao. Mesto ima glavno ulico, kjer so številne prodajalne, ki ponujajo različne tako gorske kot tudi vodne izlete. Po 10 kilometrih vožnje sva prispela do izhodišča za [Cascade Piscia di Gallo 41.68790,9.20050](#). Primerno pohodniško sva se obula in sledila dobro označeni poti. Nekaj manjšim vodotokom sledi večji, ki je ustvaril velike okrogle bazene, znane kot marmitte del Giganti. Po toku navzdol se reka nenadoma požene v ozko razpoko v skali in ustvari 60 metrov visok slap, v prevodu imenovan petelinov urin. Pot je lepo urejena, hodiš po skalah, zadnji del pa je zavarovan s plastificiranimi jeklenicami. Čudovito, osvežujoče. Za malo bolj alpinistično spretne, pa vodi pot do dna slapa in tolmunu. Res lep sprehod, s fascinantnimi skalami okroglih oblik, z različnimi podobami, z vonjem po smoli bora, mimo tolmunčkov, potokov, v lepem sončnem vremenu, pri 30°C. Še prijetna osvežitev v tolmunčku in malica, potem pa v camper in novim dogodivščinam naproti. Le nekaj kilometrov stran je jezero [Lac de L'Ospedale 41.65971,9.19292](#), kjer sva parkirala v senci mogočnih korziških borov. Pripravila sva si dobro kosilo, potem pa se prepustila lenarjenju, sprehodu in občudovanju lepe, še vedno gorske narave. V jezeru ni možno kopanje, saj je bil tu prvotno gozd. Ob jezeru je precej močvirnat travnik, kjer so ogromna rastišča materine dušice z ogromno opráševalci in seveda omamne dišave. Pozno popoldne sva nadaljevala po gorski cesti do Route de Muratello, kjer je soteska z bistrimi in kristalno čistimi tolmunu. Mimo nudističnega kampa [Furu 41.61700,9.21110](#), približno 10 do 15 minut hoje, po robinzonskih poteh na kopanje v manjše tolmune, do slapov, ki ti nudijo masažo vratnih vretenc. Lepo, a ni naju prepričalo, da bi tu tudi ostala, zato sva se peljala v [Porto Vecchio 41.59141,9.28489](#), kjer sva poiskala nočitev v pristanišču. Še večerja in nočno življenje v korziškem mestu, ki slovi po solinah in nekdanjih piratih, kar pa danes ni več sledu. Še en čudovit in poln dan, ki si ga velja zapomniti.

11. 7. 2016, ponedeljek

Vonj po morju, galebi in ribiške ladje. Po zajtrku manjši nakupi, potem pa v kamp [La Chiappa 41.59056,9.36048](https://www.kampchiappa.it/) na zaslužen počitek. Nudističen kamp, lepo urejen, z bazenom in raznovrstno obalo, kar pomeni da je plaža lahko skalnata, mivkasta ali prodnata. V campu je možno jezdit konja, jogirati, vodna aerobika, masaža, se rekreirati z odbojko na mivki, namiznim tenisom, si izposoditi čolne, sub, skratka ni da ni. Na ogled prostora za kampiranje naju je odpeljal domačin z zelo hitrim električnim vozilom in nama vse razložil v zvezi s kampiranjem. Izbrala sva prostor na pečini, s čudovitim pogledom na morje. Super, čista desetka. Kulinarična morska razvajanja, plavanje, branje, kolesarjenje, počitek, ... Večerni sprehod do svetilnika in ogled kampa, uživanje ob camperju, na pečini s fascinantnimi nočnimi pogledi.

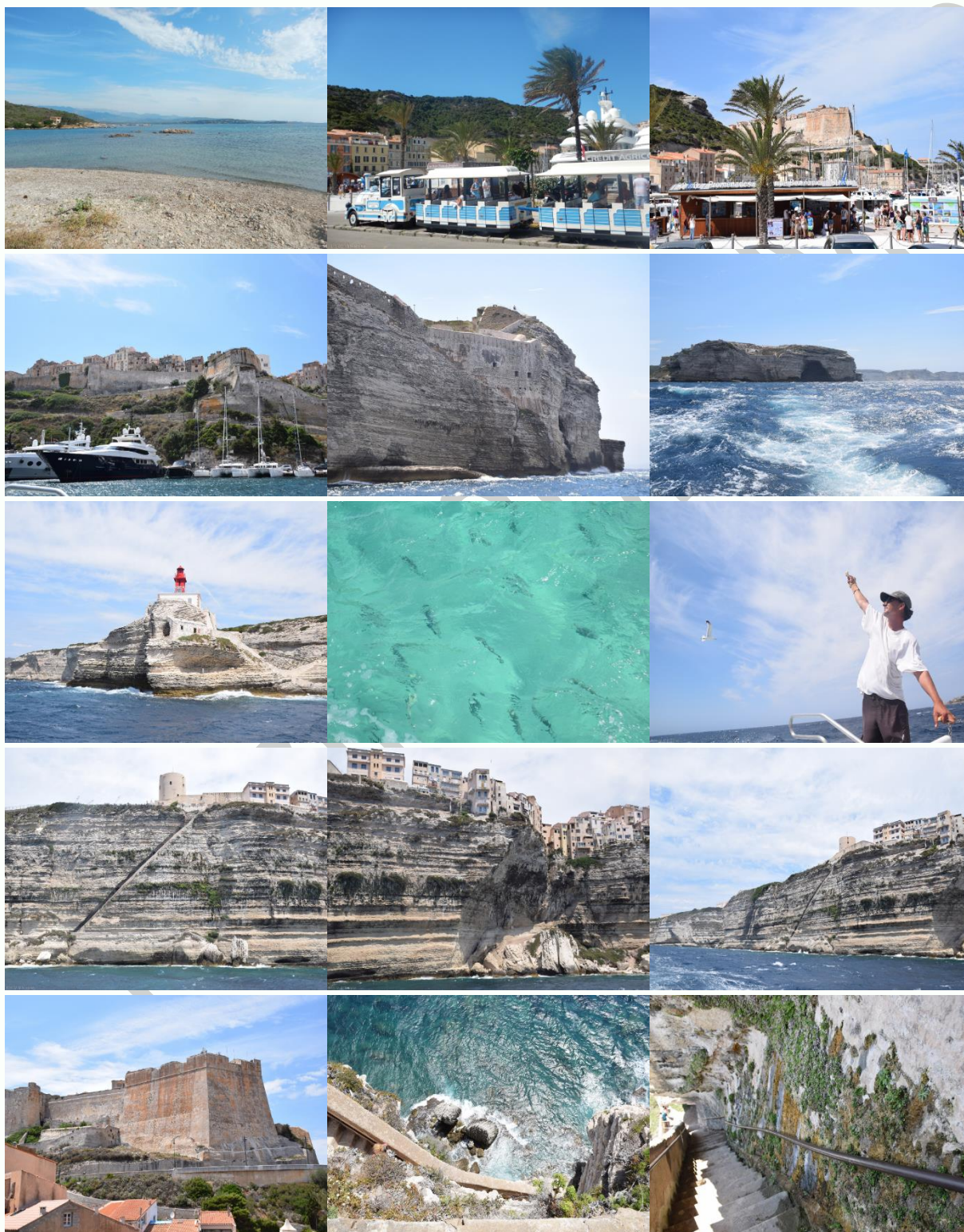
12. 7. 2016, torek

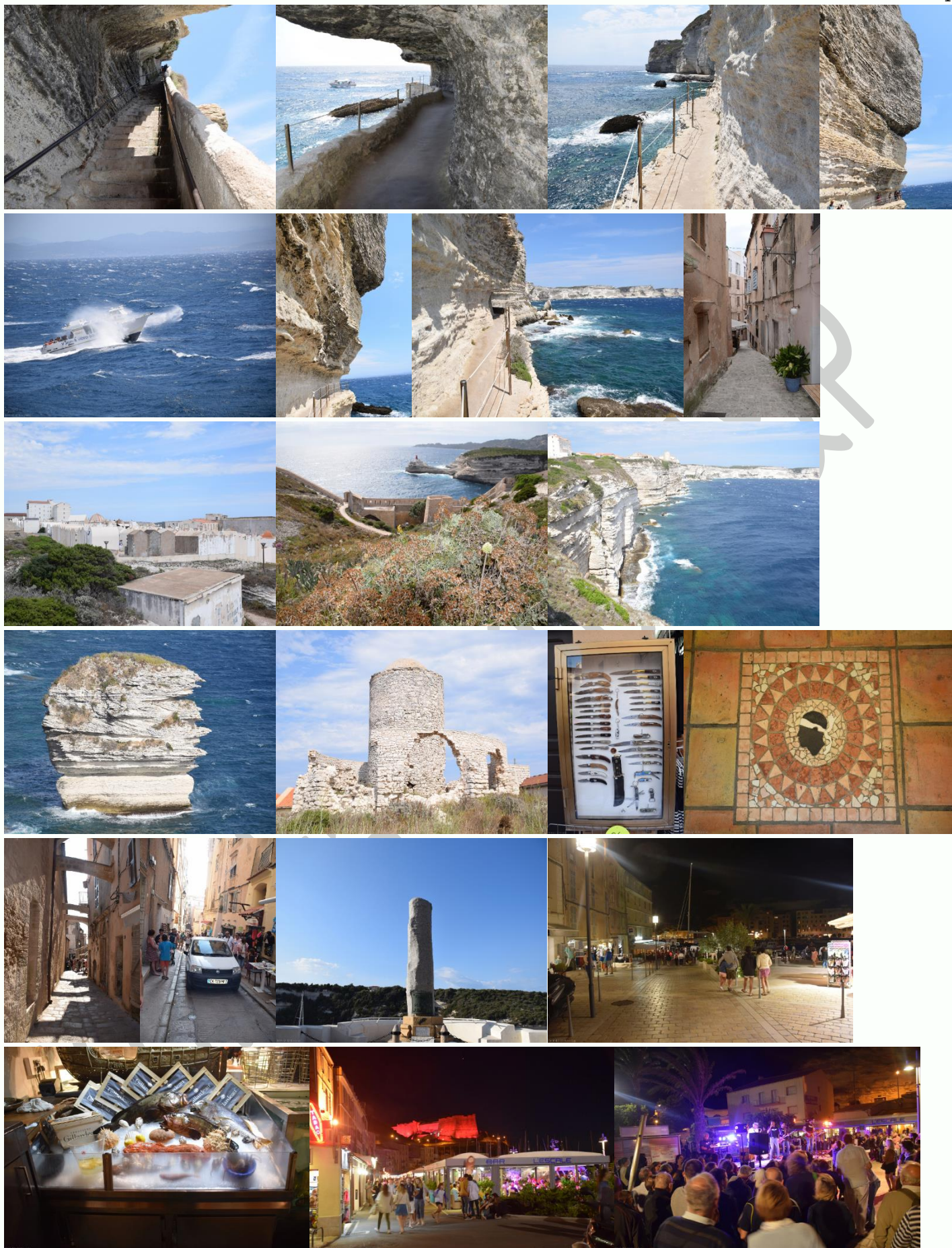
Čudovit sončni vzhod, valovanje morja, vonj korziškega bora, oglašanje ptic in škržatov. Prava relaksacija. Ob 11-ih je joga ob 13-ih je vodna aerobika, kratka dovolj animacij za vsakogar, a žal je vsaka dodatno plačljiva ali pa prideš in animacije ni. Če so majhni otroci, je organiziran vrtec oziroma mini klub z različnimi vsebinami, za najstnike disco. V kampu je možna ježa konjev, ali pa ogled mini živalskega vrta. Tisti, ki jim pa ni dovolj vroče pri 32°C, pa si lahko brezplačno poslužijo finske savne na 90°C, ki deluje tudi v najbolj vročih dneh in je celo obiskana. Pozibavanje na valovih na moji nepogrešljivi blazini, potapljanje, ležanje na vodnem pontonu, hlajenje s kostanjevim sladoledom, uživanje v senci palme ali pa hrasta plutovca, cobova kulinarčna razvajanja, ... Popolni odklop od vsega. Ko bi le trajalo...

13. 7. 2016, sreda

Danes je dan odhoda iz kampa in novim dogodivščinam naproti. Mimo mokrišč, številnih kampov, do vpadnice v enega od najstarejših mest na otoku. Danes je gneča, ker je korziški državni praznik, zato smo se proti mestu pomikali zelo počasi. Vsa parkirna mesta v samem centru Bonifacia so zasedena, zato sva parkirala le nekaj 100 metrov do samega centra. Super, pa še [brezplačen parking 41.38640,9.16982](#), če se pelješ z njihovo ladjico. Itak sva to tudi nameravala. Ponujajo dve vrsti ture, daljšo, ki pelje do otokov Ile Cavallo in Iles Lavezzi, kjer je možno kopanje, ali pa na eno in polurno turo, ki te pelje proti zahodu do Grote Marine du Sargonato oziroma do velike jame v skalah, na vzhodu pa do skale Grain de Sable oziroma zrno peska. Midva sva se danes odločila za krajšo turo, ker je morje zelo valovito, kljub visokim temperaturam, blizu 30°C. Rahlo piha veter, tako da je kot nalašč za takšen izlet. Ko sva prišla v marino, naju je ladjica že čakala, prijazni skiper nama je dal karto z načrtom plovbe v angleškem jeziku, potem pa smo odpluli. Res nekaj nepozabnega. Z morske strani smo opazovali impresivno lego mesta na vrhu pečine, kjer stojijo obrambni zidovi starega genovskega mesta. Nekaj neverjetnega so skale nametane v morju, pa jama s kapniki, kjer so neverjetne barve, različni odtenki morja, ki so danes zaradi ogromnih valov še bolj izraziti. Najina sedeža na koncu ladje niso bili najboljša odločitev, a kaj ko nisva imela možnost izbire, ker sva prišla med zadnjimi. Res sva bila mokra kot miši, ampak smeha ni manjkalo. Posadka se je res potrudila. Vmes so hranili jate rib, pa galebe, ki zaradi močnega vetra niso mogli prileteti v bližino ladje. Kljub visokim valovom smo zapeljali v jamo, zato res pohvala skiperju in posadki, vidi se, da imajo veliko izkušenj. Fascinanten je pogled na citadelo, pa na nabrežje starega bonifacijskega пристanišča, na skalo zrno peska in na stopnice, ki vodijo iz pečine do samega morja. Po skoraj dveh urah nepozabnega doživetja, sva šla v camper, kjer sva se preoblekla in najedla, potem nazaj v sam center mesta. Do starega mesta sva se odpeljala s turističnim vlakcem, potem pa na potep po mestu. Najprej do slikovitih, nenavadnih 187 stopnic [Escalier du Roi d'Aragon 41.386400,9.156831](#), ki iz mesta na pečini vodijo med skalami vse do morja. Okoli leta 1500 so jih izklesali frančiškani, da so imeli dostop do pitne vode na dnu stopnic, kjer je manjša jama. Slike skal in razburkanega morja, ki buta v pečino, pa sončni žarki, ki poskrbijo za čudovito igro svetlobe, pa veličastne v kamen vklesane stopnice, po katerih se vije ogromno turistov. Tega se ne da opisati, to moraš doživeti. Ulice samega centra so ozke, hiša ob hiši, pa baptistična cerkev, pa krščanska cerkev z zanimivimi rozetami in pokopališče, ki je videti kot nekakšno naselje s hiškami, ki so v bistvu grobnice. Obzidje in zapuščena vojašnica in stolp in pa pogledi še s ptičje perspektive. Vse je super, razen vetra, ki je postal tako močan, da

te je kar predstavljalo. Tu kar mrgoli trgovinic, nekaj celo takšnih, ki ponujajo korziške izdelke, kot na primer vse iz plute, pa nože, pa sladice in vse iz kostanja, pa merjaščeve salame, oslove klobase, kozji in ovčji sir, korziško vino, pa pivo iz pšenice in mirte (to pivo nama ni najboljšega okusa, precej je nenavadno) pa kostanjevo pivo pietra, kostanjev sladoled, ... Grad je danes zaprt za obiskovalce, saj v čast praznika pripravljajo ognjemet. Z vlakcem nazaj v пристanišče, kjer je promenada, polna kavarn in restavracij. Večerja, potem pa še večerni oziroma nočni utrip mesta. Noro, promenada se spremeni v pravi žur, z ansambli, dj-ji lokalno glasbo, trgovinice in butiki so odprti celo noč. Vsi so čakali veličasten ognjemet, ki pa je zaradi močnega vetra odpadel. Ob pijači, s pogledom na morje sva opazovala množico in v različne barve razsvetljen grad, ki se je na koncu obarval v francosko trobojnico. V skoraj že jutranjih urah prišla na zaslužen počitek. Zaspala v močnem pozibavanju camperja, za kar je poskrbel veter. Danes je bil res lep dan, poln užitkov in fascinantnih pogledov.

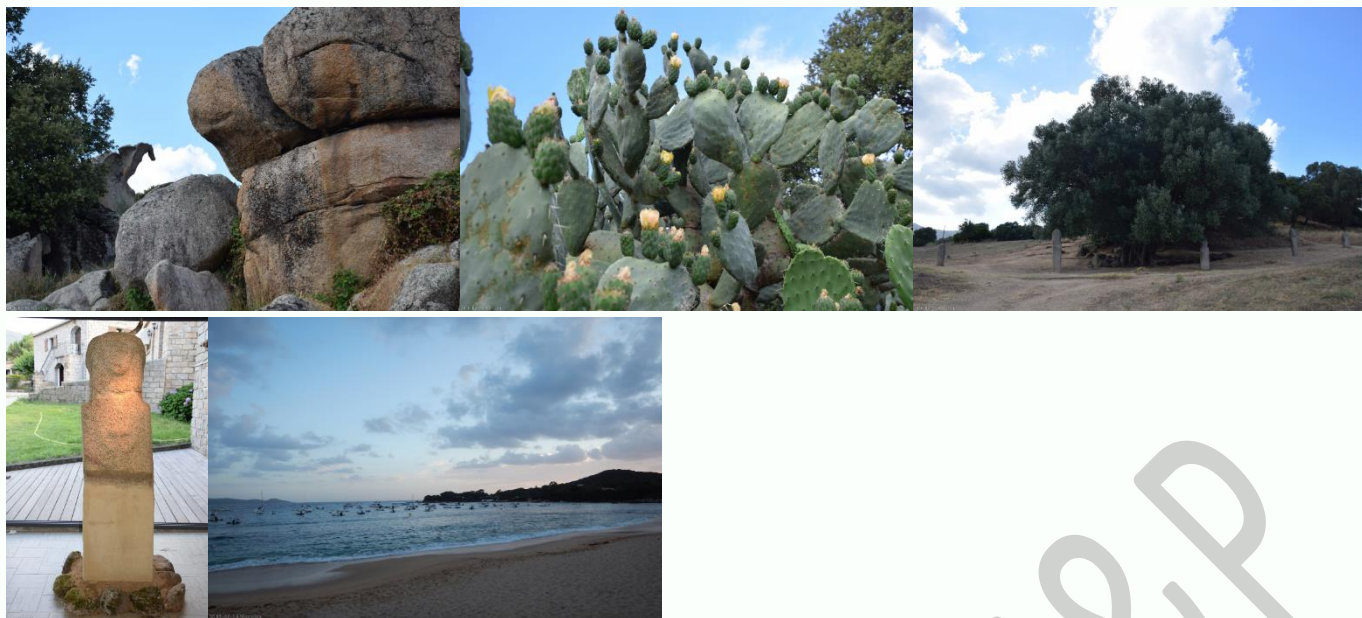
14. 7. 2016, četrtek

Spala kot v pravljici, nočne temperature so se spustile na 21°C, pa še prijetno pozibavanje, tako da sva dobro spočita začela jutranji sprehod do zanimivih skalnih tvorb v obliki psa in ladje na samem [jugu 41.37602,9.17725](#) Korzije. Res čudovito. Pogledi na pečine Bonifacia, pa na svetilnik in na vojaške objekte, ter na otoke Ile Cavalo in Iles Lavezzi. V ozadju se je v meglicah skrivala Sardinija. Ja, tu na teh pečinah veter izkazuje svojo moč, saj se v Bonifacijsko ožino

mešata na vzhodni strani Tirensko in zahodno Sredozemsko morje. Midva sva nadaljevala na zahod, kjer je raj za kajting in za surfanje. Teh danes kar mrgoli. Razlog je poleg vetra tudi državni praznik in za korzičane prost dan. Po nekaj kilometrih sva ustavila na razgledni točki [Roccapina 41.49850,8.94884](#), ki ponuja scenske poglede na Golfe de Roccapina in rt Pointe de Roccapina z značilnimi rožnastimi granitnimi skalami, ki so bile poseljene že v prazgodovini. Ena od teh skal, ob kateri stoji mogočen genovski stolp, je videti kot ogromen lev, ki rjove, od tod ime Le Lion de Roccapina, Levja skala. Po 25 kilometrih prispela v Sartene, ki je najbolj korziški od vseh korziških mest. Leži sredi območja, ki je bogato s starodavnimi ostalinami, pa tudi sam ima bogato zgodovino, povezano s krvnim maščevanjem. Staro mestno jedro sloni na skalah, po katerih vodijo stopnice v sam center mesta, ki je pravi labirint ozkih ulic s temno obarvanimi hišami pa tudi z mnogimi nekdanjimi plemiškimi bivališči. Prek ulic se pogosto pnejo loki in oboki. V arheološkem muzeju je shranjena kardinalna keramika, puščice iz Sardinije in zbirka pogrebnihih vaz iz 2. in 1. stoletja pred našim štetjem. Pred muzejem pa je kamnita skulptura manhirja, ki daje pridih temu mestu. Parking sva našla pred [sodiščem 41.61922,8.97085](#), kjer sva imela tudi kosilo, potem pa naprej do [Spin'a Cavallu 41.65562,8.98108](#), kjer stoji 800 let star kamnit, lokast most, 8 metrov nad reko Le Rizzanese. Spodaj je malo neugledna plaža in pa gasilske patrulje, ki stražijo pred možnostjo požara. Danes ni neke tropske vročine, rahlo piha in delno je oblačno, zato sva jo mahnila naprej do največjega menhirja na Korziki. Ta leži na tleh, poraščen z rastlinjem, na neuglednem, zanemarjenem privatnem zemljišču, kjer imajo alarm in dostop do njega ni mogoč. Od daleč je slabo viden in skorajda ni vreden ogleda. Vreme je kot nalašč za ogled arheoloških najdb, zato sva pozno popoldne prispela v center arheoloških najdb, [Filitosa 41.744871, 8.870145](#). Tu je najbolj znano prazgodovinsko najdišče na Korziki, ki ponuja skoraj 5000 let zgodovine. Na začetku stoji čudovit kip, antropomorfni menhir, Filitosa V, ki stoji na poti do utrjene naselbine, znane kot oppidum. Megalitske spomenike, ki so jih v neolitiku postavljali v čast mrtvim, delijo na kipe z orožjem in kipe, ki so brez orožja. Poleg vhoda na najdišče stoji majhen muzej z zgodovinskim prikazom. V njem so na ogled delčki treh menhirjev, najslavnejši je Scala Murta. Lepe skalne skulpture, z veliko domišljije prikazujejo dinosavra, želvo, ribo, ... Sprehod skozi park je trajal skoraj dve uri, tako da sva prijetno utrujena nadaljevala do plaže blizu mesteca [Isolella 41.843470,8.766045](#), kjer sva si privoščila kopanje v Sredozemskem morju in večerjo ob gledanju butajočega morja. Danes je bil naporen dan, poln prijetnih arheoloških odkritij.

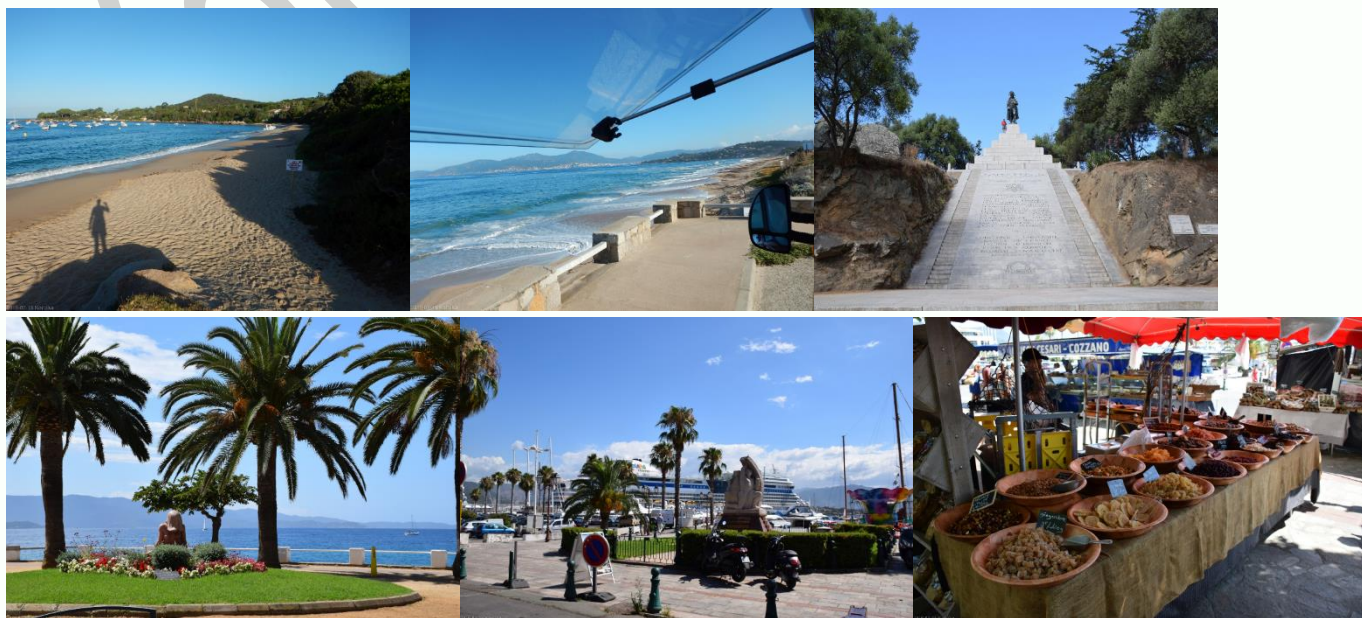

15. 7. 2016, petek

Vonj morja, bučanje ogromnih valov v peščeno plažo, pogled na Ajaccio v daljavi, zajtrk s hrustljivim francoskim kruhom in korziškim kozjim sirom, kavica, sonček, rahlo popihavanje toplega vetra, ... Si lahko želiš se kaj več? Polna energije sva peljala v največje korziško mesto in politično središče otoka. [Parkirala 41.916629, 8.725787](#) na samem vrhu v neposredni bližini Napoleonovega spomenika, potem pa sva se vkrcala na turistični vlakec, ki naju je odpeljal po ulicah do glavnih zanimivosti. To mesto je razdeljeno na tri dele; staro genovsko jedro z ozkimi ulicami in hiškami s pastelnimi pročelji, moderno mesto z avenijami obdanimi z drevoredi in s kavarnami na prostem, ter mestne obronke, ki se raztezajo v hribe, ki ponujajo odličen razgled na zaliv, ki ga obvladuje citadela. Ajaccio slovi kot rojstni kraj Napoleona Bonaparta, ki se je rodil 15. 8. 1769. Nenavaden vhod v muzej iz ozke ulice, ob kateri so lične kavarniške mize za dva, kjer strežejo pijačo. Videla sva katedralo, ki ima zelo preprosto pročelje in tudi sicer ni nič kaj posebnega. Zanimiva je tržnica z avtohtonimi izdelki in pa slavna ulica Rue Cardinal Fesch, ki je zaprta za promet. Tu je ogromno butikov in trgovinic z ročno obrtjo. Kratko, lepo in zanimivo. Potem pa sva zapeljala nekaj kilometrov naprej po mondeni ulici na sam rt mesta, ki se imenuje [Point de la Parata 41.901416, 8.617058](#). Čudovito turkizno morje s koralnim grebenom, obrambni stolp, razgledi na otočje Grande Sanguinaire s Tour Castelluccio. Fascinantno. Tega ne moreš opisati, preprosto moraš doživeti. Kljub močnemu vetru bi se znova vrnila, ker je res nekaj posebnega. Tu sva se zadržala kar nekaj časa, saj sva bila očarana nad lepotami narave. Večerno kopanje v sredozemskem morju, ki je hladnejše od tirenskega, potem pa slovo od Ajaccia in proti celini. Ustavila v Tavec, pred parkom plazilcev. Vendar danes žal zaprto. Odpeljala naprej nekaj 100 metrov in parkirala v kampu [Leseauxvives 42.029075, 8.912773](#), v kraju A Cupulata. Večerja ob reki La Gravoni, pod borom in evkaliptusom, v družbi mladih družin iz Nizozemske in Danske. Tu in tam se sliši poleg žuborenja reke še kvakanje žab in oglašanje tukalice. Čista desетка.

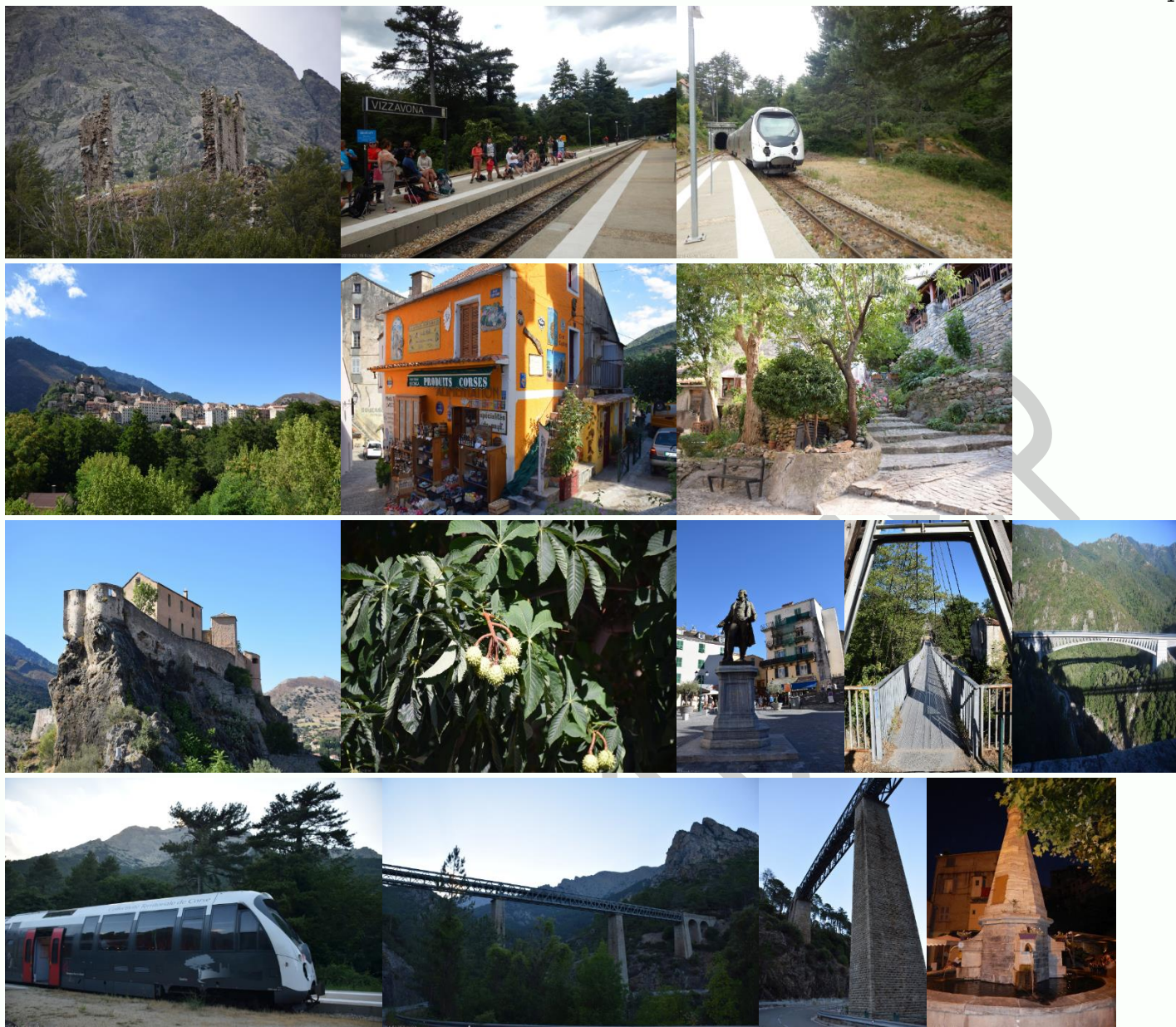

16. 7. 2016, sobota

Sončno jutro pri svežih 16°C. Jutranji mir so kalili sosedovi otroci, sicer pa je prijalo poležavanje na sončku ob kavici in izdatnemu zajtrku. Na pot sva krenila okoli poldneva, v smeri mesta Tavera. Ob reki [Gravona 42.05920,8.96251](#) sva se ustavila, opazovala tolmunčke in ogromne okrogle skale, ter se navduševala nad kristalno čisto reko. Nedaleč naprej ob reki sva se sprehodila do menhirja [de Tavera 42.069204,8.986688](#). Prijal je polurni sprehod po gozdičku mimo travnikov in pašnika in zapuščene kmetije do arheološkega najdišča iz bronaste dobe. Potem pa ob reki, po lepi, široki cesti, do starega in novega mosta, kjer sva se skopala v kristalno čistih, a zelo mrzlih tolmunih reke [A Foce 42.093780,9.101185](#). Le nekaj kilometrov do [Col de Vizzavona 42.112025,9.113363](#), prelaz na 1163 m, potem pa do železniške postaje Vizzavona. Vlak za Corte odpelje ob 16:00, zato sva ta čas izkoristila za kosilo. Slikovita vožnja z vlakom je trajala skoraj uro, a je hitro minila, saj sva občudovala čudovito gorsko pokrajino. Corte so kulturno in geografsko središče Korzike. Mesto obdaja pokrajina visokih gora, ki tvorijo hrbtenico otoka. To mesto kar kipi od nacionalnega ponosa, kar je čutiti na ulicah starega mestnega jedra in citadeli. Ta je simbol preteklosti vojaške moči, zdaj pa je tu muzej. Sprehod na [Belvedere 42.303885,9.148511](#) je res nekaj čudovitega in razkriva naravno lepoto tega območja. Ob vznožju zgornjega dela mesta je velik in živahen trg, poimenovan po Pascalu Paoliju. V središču trga je velik kip tega korziškega patriota in boja za neodvisnost. Zahodno od tod je trg z naslednjim korziškim junakom, Gafforijem, ki ima prav tako svoj kip. Tu stoji tudi njegova rojstna hiša. V centru je ena od znameniti fontane des Quatre Canons (štirih topov), ki je bila zgrajena leta 1778 in je mestu zagotavljala vodo. Zanimiv in nenavaden je viseč most čez reki oziroma sotočje obeh rek. Danes sva imela hitri ogled mesta, ker sva lovila zadnji vlak za Vizzavone. Po slabi uri z rahlo zamudo vlaka prispela v camper in nadaljevala do največjega korziškega mostu [Pont du Vecchio 42.192362,9.167400](#). Leta 1892 ga je zgradil Eiffel, dolg je 171 metrov in 84 metrov visok in ima železno konstrukcijo. Vredno ogleda, nenavadno je to, da so trije mostovi drug ob drugem in sicer star in nov cestni in železniški most. Midva sva se peljala čez vse tri. No in potem v Corte na nočitev ob sotočju rek Restonica in Tavignano, na velikem [parkirišču 42.304103,9.152815](#) za univerzo. Še sprehod do osvetljene fontane [Quatre Canons 42.305590,9.149968](#), kjer sva v romantičnem večeru nazdravila s korziškim vinom. Še čudovit nočni pogled na citadelo, na polne ulice ljudi, ki v restavracijah in gostilnah klepetajo in se družijo in na idilično kulturno središče Korzike.

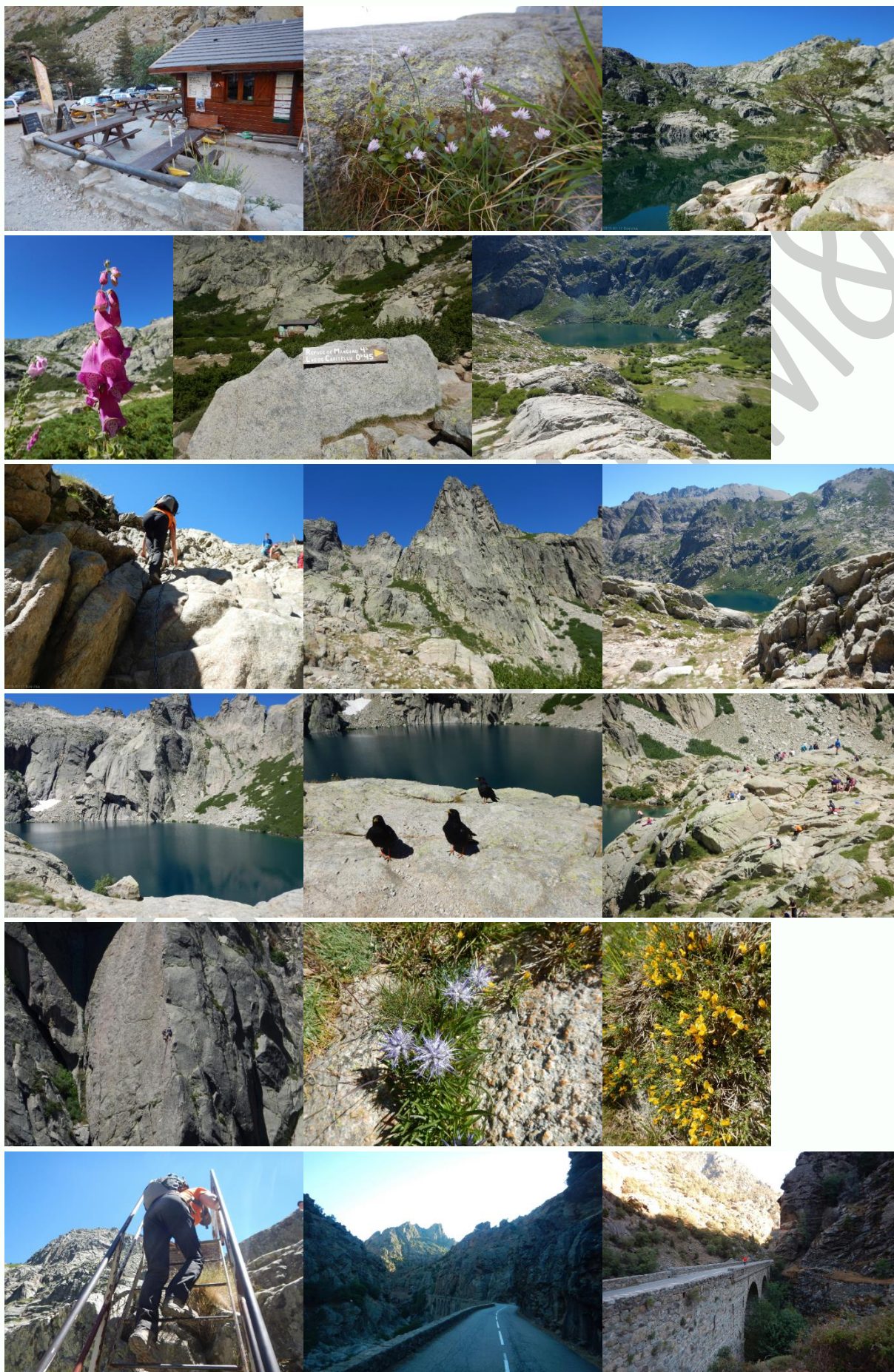

17. 7. 2016, nedelja

Obeta se še en lep dan. V še svežem jutru sva se sprehodila do mostu in do [križišča 42.302154, 9.149584](#), kjer je prepoved za camperje, v dolino Restonica, in upala na avtoštop ali javni prevoz do konca doline. Takoj na začetku nama je ustavila prijazna, mlada Avstrijka in naju peljala do kampa [Tuani 42.275699, 9.107671](#). Potem pa nama je ustavil mlad avstrijski par in naju peljal vse do izhodišča najinega pohoda. Ker je danes nedelja, je ogromno ljudi, tako domačini, kot turisti. Vsem je skupen cilj [Lac de Melo 42.213585, 9.023898](#). Čudovita narava, lepa, dobro označena pot, vreme kot iz pravljice, prijetna družba, ... Zanimiva so listnata drevesa, ki so še vedno na višini 1700 metrov, kar pri nas ne vidiš. Ob poti se pasejo krave. Večkrat sem se vprašala, od česa so site, ker so koščki porasli s travo prava redkost. Samo kamenje, pritlikava jelša in hrast ter črničevje, pa tudi ostala vegetacija zelo skromna. Ves čas poti so nas spremljali potočki, manjši slapovi in jezera. Po dobri uri hoje sva prišla do prvega jezera, ki je podoben našemu Krnskemu jezeru. Obdan z vršaci, ki so ošiljeni in tako drugačni od naših. Pa sva nadaljevala še do naslednjega jezera na 1900 metrih nadmorske višine [Lac de Capitelu 42.212535, 9.013750](#). Lepo. Na vrhu zaslužena malica, pa kavke, ki jedo iz rok, da pa ne govorim o lepih razgledih na sam vrh Capitelu. Danes je vroč dan, okoli 30°C so temperature tudi na tej višini, pa tudi veter je danes na dopustu, tako da sva se osvežila v jezerih in ob potočkih. Nenavadno je, da se lahko kopaš v jezerih, ki pa so seveda dobro ohlajeni. Takšnih junakov ne manjka. Pot nazaj sva naredila krožno, zato sva šla mimo slapa in po lestvi navzdol, tako da sem bila poskrbljena tudi za dobršno dozo adrenalina. Pri »kao« planinski koči se obe poti združita, vse do parkirišča. Ta varianta je bila hitrejša, potem pa še štop. Sreča pa taka, saj so nama takoj ustavile tri mlade Francozinje in naju peljale direktno do Cort. Prijetno utrujena sva si privoščila izdatno mero tuša in okusno kosilo. Pozno popoldne pa sva naredila premik proti naslednji dolini. Še šoping v Cortah, potem pa po panoramski zelo ovinkasti cesti, mimo previsnih skal, z na trenutke že zastrašujočimi pogledi v globino soteske, v dolino [Calaccucio 42.349718, 9.049485](#).

Zanimivi so prestreljeni prometni znaki, pa krave in prašiči na in ob cesti, mimo nasadov kostanja. Ustavila sva pri [izhodišču 42.333362,9.007369](#) za najvišji vrh Korzike, to je Monte Cintu, ki se ponaša z 2706 metri višine. Naslednji daljši postanek je bil v vasi [Albertacce 42.319590, 8.976151](#), kjer sta nad sotesko dva manjša mostova. Star most je kamnit, lokast in zelo priljubljen za fotografe. Še kopanje v reki in osvežitev s sladoledom, potem pa na nočitev nekaj kilometrov stran na najvišji prelaz Korzike [Col de Vergio 42.290318,8.878520](#), 1457m. Prespala v pestri družbi avtodomarjev, pri zunanjih 16°C. Danes je bil čudovit dan, planinsko obarvan.

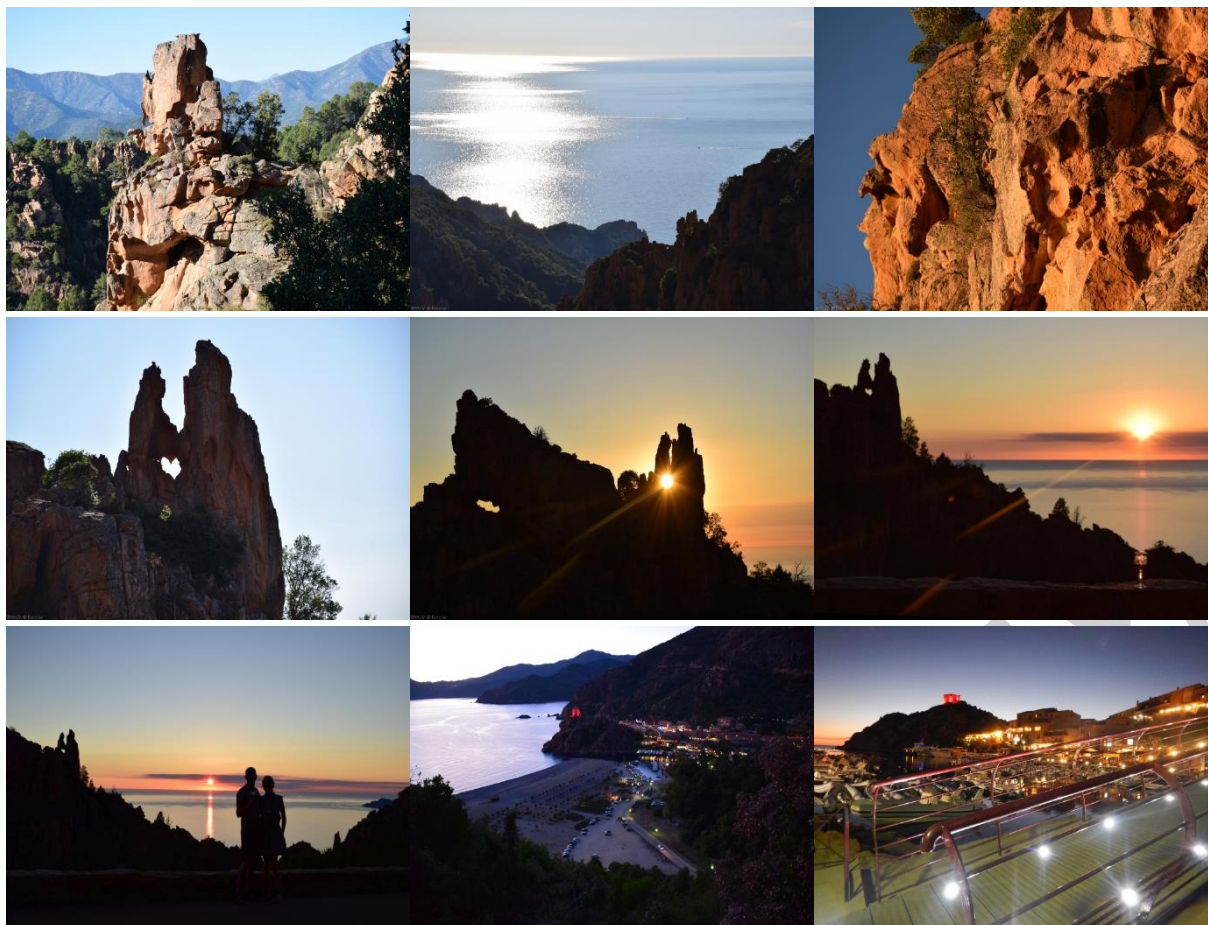

18. 7. 2016, ponedeljek

Tudi danes sončno, pri 19°C. Temperature vztrajno naraščajo, tako da se tudi danes obeta vroč dan. Tukaj na prelazu, je idealna točka za spanje, pohodništvo in ponuja lep razgled tako na gore, kot tudi na morje. Po kratkem sprehodu mimo kipa in do gozda, sva začela najino avanturo do soteske [Gorges de le Spelunca 42.249920,8.776257](#). Parkirala v vasi Elisa v bližini [gasilskega doma 42.252864, 8.795274](#). Po gozdni mulatjeri sva se spustila v sotesko, približno 500 višinskih metrov in okoli 4 kilometre. Ob poti so informativne table o korziški flori in fauni. Tu in tam se odpre pogled na sotesko, sicer pa je pot prijetna, skozi senco mogočnih borov in hrasta. V sami soteski sva se osvežila v kristalno čistih tolmunih reke, potem pa sva se odločila nadaljevati po poti do [Ponte di Pianella 42.255460,8.765462](#). Kasneje sva vedela, da je bila to prava odločitev. Neverjetni pogledi na reko, na sotesko, na sotočje rek, na ogromne skalne tvorbe na gore. Res lepo. Po skoraj ravninski potki prispela do sotočja, s kamnitim mostom in s pogledom na vasico Ota. Kar ne moreš se upreti, da se ne bi okopal in se pridružil množici uživačev. Potem pa na cesto in se prepustiti milosti šoferjev. Ta del je za camperje prepovedan, avtobusi ne vozijo, sta pa vasi oddaljeni 17 kilometrov, kar bi bilo za naju pri 30°C over dose. Ne morem verjeti, da je ustavil prvi avto, ko sva začela štopati. V avtu so bili mlad par, zadaj pa mama, čoln in vsa kopalna krama. Pa sva rekla hvala, ker so že polni. Oni pa ne, izvolite naprej, prostora je dovolj. No pa sva se res stlačila v klimatiziran avto in v prijetnem pogovoru s parom iz Pariza in mamo iz Poljske pozabila na prostorsko stisko. Po razgledni, ovinkasti in panoramski cesti, kjer se pasejo koze, prašiči in krave prispela tik pred camper. Super izkušnja. Dobro volje sva nadaljevala čez prelaz Col de Sevi, do mesta Sagone, kjer sva na [pečini ob morju 42.109727, 8.685851](#) imela pozno kosilo s pogledom na turkizno morje, plažo in na marino. Počitek, kopanje v morju in potem naprej mimo turističnega mesta Cargese do Piane. Granitne gmote, znane kot Calanques de Piana, se v različnih delih dneva različno obarvajo. Od zlate do rožnate in svetlo rdeče barve. Oblikovala sta jih veter in morje in ustvarila nekaj osupljivih votlin, znanih kot tafoni, ter drugih zanimivih oblik. V korziškem jeziku pomeni tafone razsežno jamo in ga uporabljajo za označevanje naravnih votlin v strmih skalnatih predelih z dolgimi sušnimi obdobji. Erozijo lahko sproži že en sam kristal granita, ki ga razjedo vlaga in temperaturne spremembe. Skala tako dobi osupljive oblike kot na primer obliko srca in jo imenujejo [skalo zaljubljenec 42.244829, 8.653720](#), obliko psa, želve ali orla. Tu sva pričakala sončni zahod, ki je eden izmed najlepših v mojem življenju. Turkizno morje, slikovit zaliv, rdeče skale, ... Vsa očarana sva se spustila do morja, kjer sva v [Portu 42.263632, 8.697178](#) poiskala prostor za nočitev. Še en čudovit dan, ki si ga velja zapomniti.

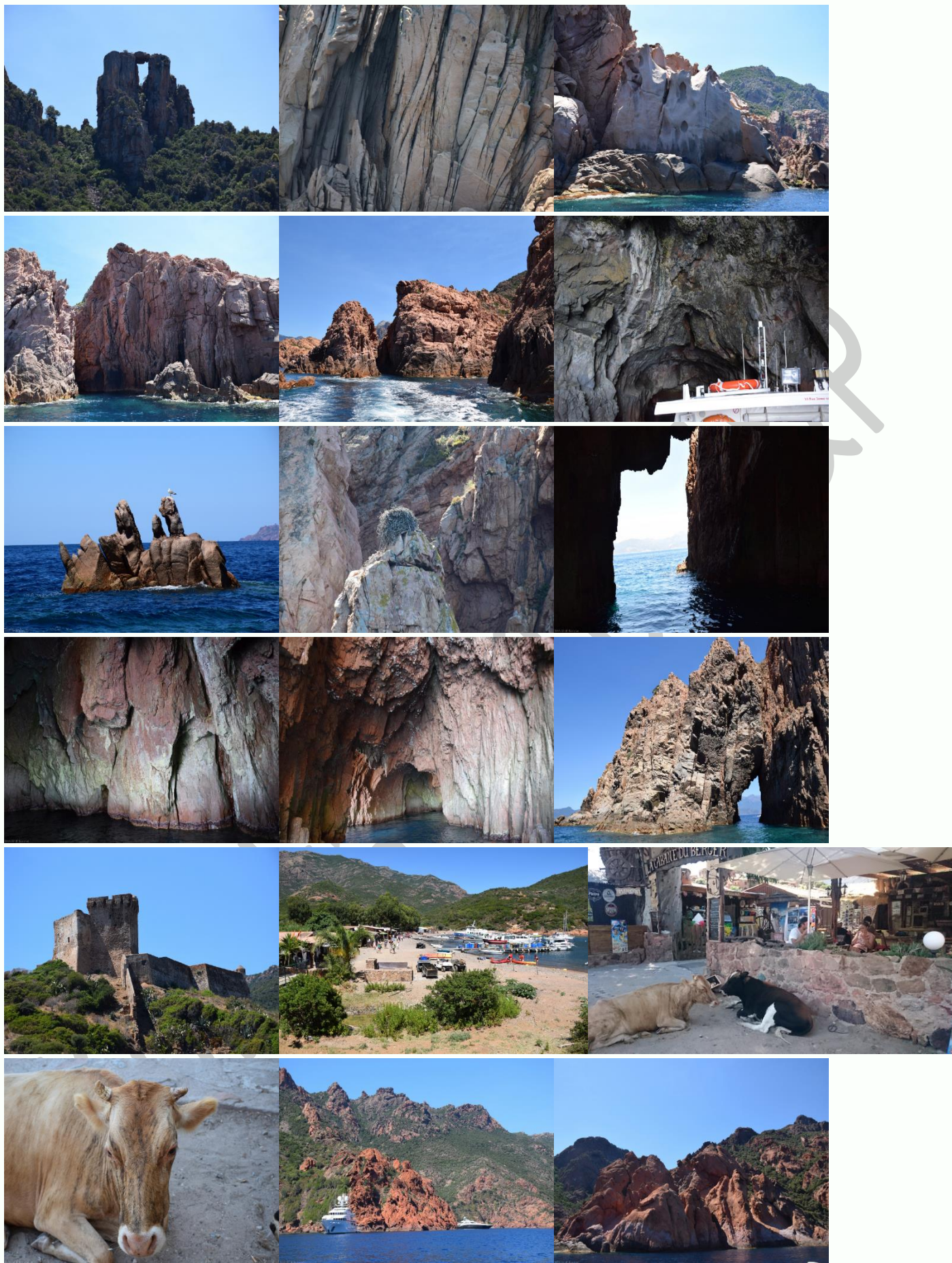

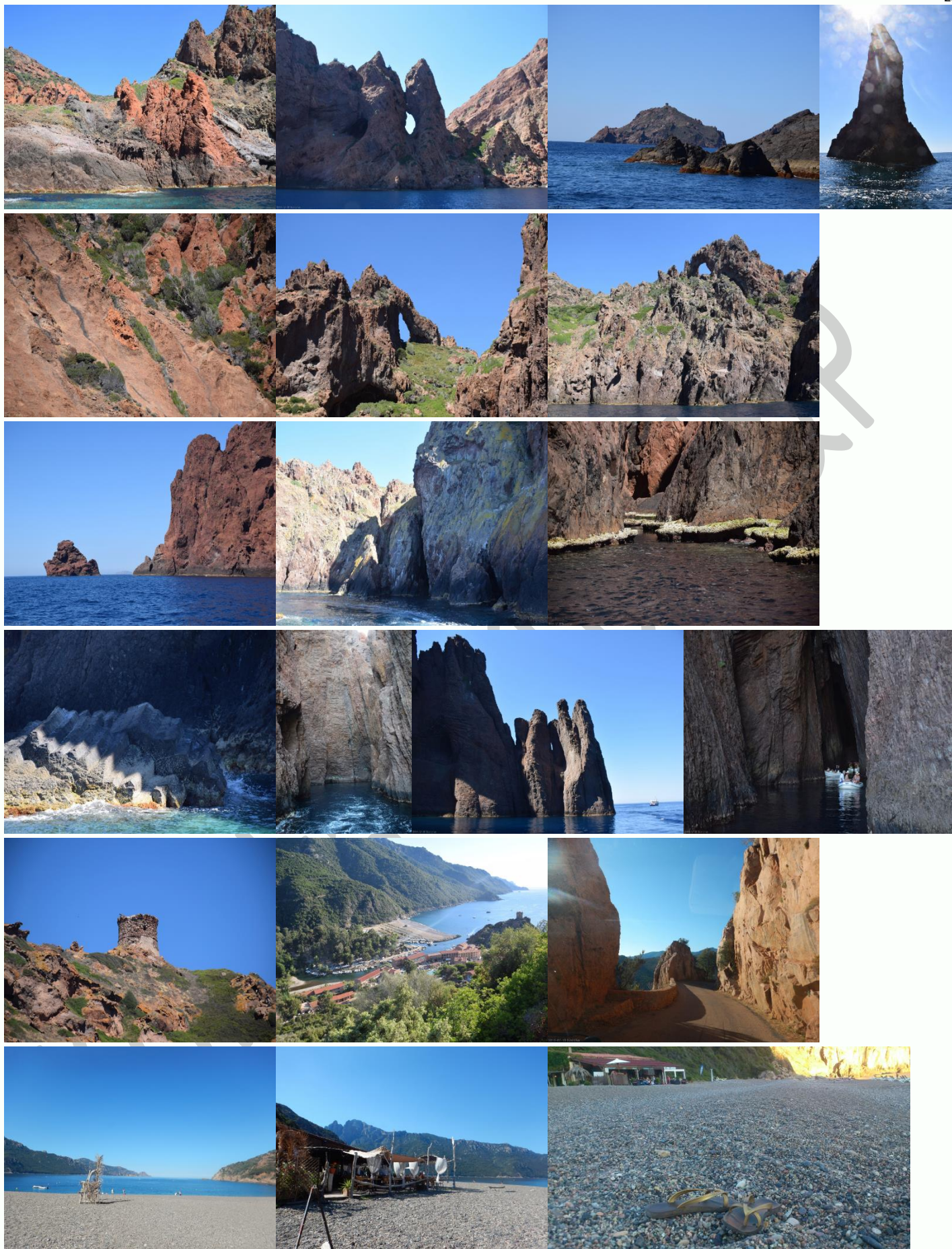

19. 7. 2016, torek

Jutranje kopanje na prazni, lepo urejeni in čisti mestni plaži. Super osvežitev za dan, ki se obeta; vroč, sončen in brez oblačka. Danes imava izlet z ladjo po narodnem parku [Scandola 42.331820, 8.559319](#), Girolata, Les Calanques de Piana, Les Grottes Marines in de Capo Rosso. Že včeraj zvečer sva rezervirala termin, ker so sicer ti izleti zelo obiskani. Ob pol dveh smo začeli našo avanturo, ki jo težko opišem z besedami. To je res nekaj čudovitega, nepojmljivega, kar je pred 15 milijoni let ustvaril vulkan. Nenavadne skale, pometane v morje, s številnimi jamami, luknjami, kjer so se naselile nenavadne alge, različnih barv od rdeče, črne, rumene, mnoge že porasle z zelenjem. Tu in tam se vidi gnezdo ribjega orla, sicer pa ni ne ptic, ne drugih živih bitij. Z ladjo smo zapeljali v jame, ki so zaradi svetlobe v čudovitih barvah, ki se odbijajo od turkizno modrega morja. Fascinantno, neponovljivo. Tako smo peljali v in skozi kar nekaj jam, se nagledali rib, ki si v jatah plavale v bližini ladje, se čudili kilometrski globini morja, vozili tik ob občudovanja vrednih skalah in pristali za kratek čas v vasici [Girolata 42.349253, 8.613350](#) ki je dostopna samo z morja. Tu imajo poleg stare trdnjave z obzidjem le nekaj kamnitih hišk, ostalo pa so gostilnice, kafiči in trgovinice s spominki. Zelo nenavaden prizor so krave, ki so ležale pred gostilno ali na plaži, tik ob marini. Atrakcija za turiste. Tu sva se osvežila s sladoledom, potem pa še mimo skale v obliki loka z luknjo, pa mimo roba vulkana, z občudovanjem 200 metrske skale. Zdaj nama je jasno, zakaj je ta del edini na Korziki pod Unescovo zaščito. Izlet je trajal skoraj pet ur, prevozili smo 66 kilometrov in je vreden tega denarja. Res enkratno, čudovito. Pozno kosilo ali večerja, potem pa na plažo [Bussaglia 42.281567, 8.688982](#) kjer sva se ohladila v kristalno čistem morju in poležavala ob sončnem zahodu na peščeni plaži. Tu sva tudi prespala, v družbi številnih avtodomarjev. Danes je bil dan, ki ga ne pozabiš.

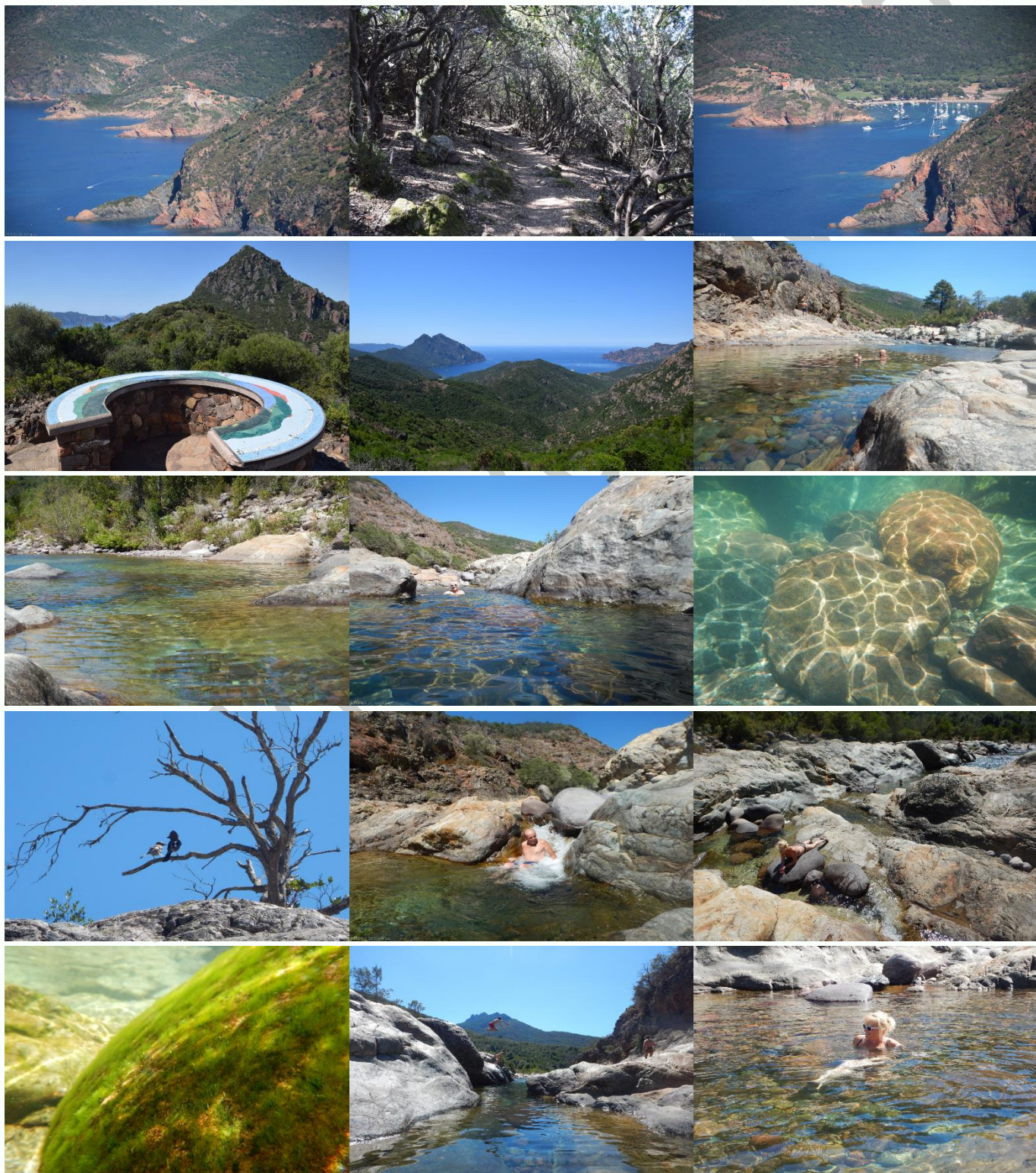

20. 7. 2016, sredo

Nekaj, kar je na Korziki najboljše. Takoj za sončnim zahodom in pred vzhodom, se temperature spustijo za najmanj 10 °C in prav zato je spati prava poezija. Jutranje sonce, ki te še boža in ohladitev v ne bom več pisala kakšnem morju, ker se ponavljam, potem pa naprej do prelaza [Bocca a croce 42.326740, 8.632398](#). Deset minut hoje po delno gozdnati poti, se je splačalo, kljub že 30°C. To je lepa razgledna točka na prelazu, ki ponuja pogled na zaliv pod Unescovo zaščito in na

skale vulkanskega izvora ter na vasico Girolata, kjer sva se včeraj sprehajala na postanku z ladjico. Od tu je tudi peš pot do vasice in do lepe, peščene plaže. To pa naj ostane za naslednjič, ko se vrneva na Korziko. Potem pa naprej mimo vasic ob dolini reke Fango kjer sva občudovala kamnit lokast most [Ponte Vecchio Tuarelli 42.396858, 8.714427](#) in številne kopalce v reki in ob njej. Na velikem [parkirišču 42.378946, 8.755457](#) za piknike sva parkirala v senci hrasta in se skočila v tolmine reke Fango ohladiti. Super osvežitev. Tu sva si pripravila tudi okusno kosilo in uživanje v tolminih ponovila večkrat. Pozno popoldne sva naredila premik proti vasici Galeria. Parkirala na [terasah 42.416553, 8.656878](#) ob morju, potem pa peš do izliva reke Fango v morje. Tu sva najela kajak in se prepustila čudoviti, neokrnjeni naravi ter opazovanju želv, ptic, čudovitih belih lokvanjev, ogromnih rib, ... To področje je zaščiteno, ker je naravni rezervat, mokrišče in je nahajališče redkih živali na Korziki. Lepo, prvič sva se vozila po takšnem mokrišču, med trstičjem in po pravilih paznikov parka. Še sprehod mimo trdnjave, potem pa ob sončnem zahodu v Calvi. Parkirala na [parkirišču 42.567802, 8.757725](#) pred citadelo, kjer sva tudi prenočila. Nočni ogled Calvija in pozna nočitev. Današnji dan je bil čista desetka.

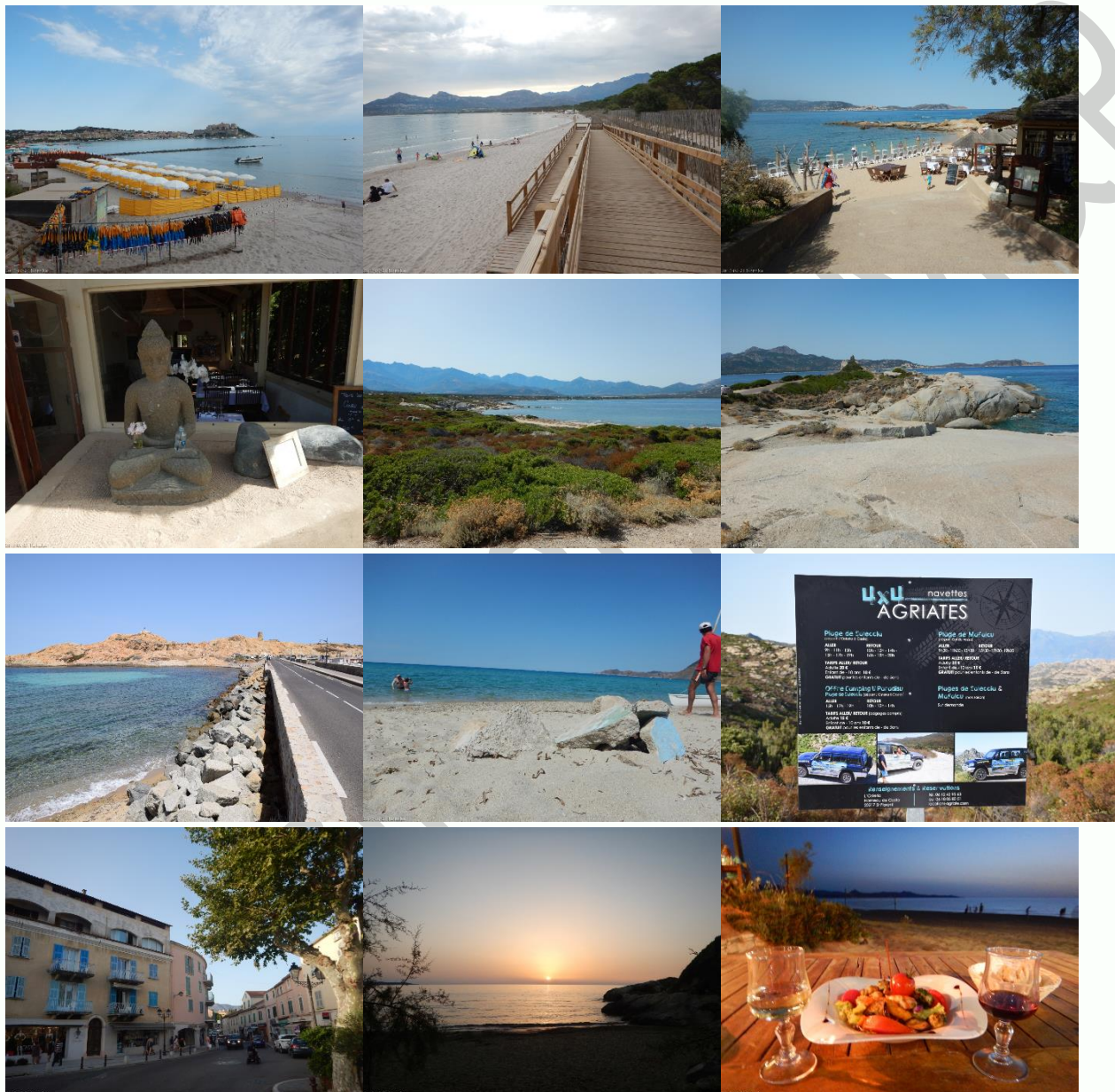

21.7. 2016, četrtek

Delno oblačno jutro, s pogledom na citadelo, ki gnezdí nad morjem. Še sprehod mimo zanimivega spomenika žrtvam 1. svetovne vojne, v staro mestno jedro, do bastijske cerkve in do hiše, kjer naj bi se rodil Krištof Kolumb. To je verjetno legenda, a Korzičani so na to zelo ponosni. Mestece je vsečno, turistično zelo oblegano. Ima tudi pristanišče, letališče, številne hotele in izven citadele, modene ulice in lepe hiše z okolico, kar je tu prava redkost. [Calvijska plaža 42.556343,8.764760](#), kjer sva imela kratek postanek. Dolga je 4,5 kilometra in teče od marine do izliva reke Figarelle v morje. Omejuje jo nasad borovcev in železniška proga. Še postanek za nakupe, potem pa naprej do plaže [Arinella 42.576571, 8.805299](#), še vedno v zalivu Calvi. Kopanje in počitek. Prvič v morju ježki, skale, pa lepi, naravni senčniki in ležalniki, ki seveda stanejo 20€ za najem. Še čakajo na prestižne goste, ki pa pridejo iz bližnjih modenih vil in protokolarne residence. Le nekaj 100 metrov stran je [Punta Caldanau 42.583422,8.801117](#), kjer je bujna vegetacija, raj za zeliščarje in zanimivo za geologe. Vidijo se tektonske prelomnice, skale so vulkanskega izvora, nekatere kamnine so preobražene. Na vrhu je razvalina nekdanjega stolpa in od tu je v daljavi videti Calvi. Lepo, a za camperje je tu prepoved z višinsko oviro, zato sva po kakšni uri sprehoda krenila novim dogodivščinam naproti. Mimo številnih, lepih plaž, do mesteca Lille Rousse. Parkirala v [marini 42.637093, 8.936731](#), v senci bora, potem pa peš do otočka, ki je s celino povezan z nasipom, na katerem stojita stolp in svetilnik, ki ga je leta 1875 zgradil Paoli. Oblegana plaža z drobnim peskom, simpatična promenada v slogu Riviere, prodajalne in živahno pristanišče. Vročina pa ne popušča, zato nisva peščila do trga, kjer je tržnica, fontana s kipom prej omenjenega junaka, ... To pa naj ostane za hladnejše mesece. Edina rešitev je plaža in morje, ki sva jo našla le nekaj kilometrov naprej. Lossara je območje na [izlivu 42.639890,9.009878](#) reke Regino v morje in je zavarovano z evropsko dediščino. Plaža je mivkasta, morje turkizno modro, veliko parkirišče, kjer sva imela tudi kosilo in doooooolg počitek. Če bi želela, bi lahko tu tudi prespala, a sva v zgodnje večernih urah nadaljevala v smeri

Desert des Agrigates, v Saint Florent, ki je na koncu dolgega zaliva. Temu območju se reče puščava, ker razen kamenja ni nič, razen prej omenjena vas. Hiše so svetlih barv, pristanišče in živahno promenado z butiki in kavarnami, ki so odprti pozno v noč. V vaškem jedru je farna cerkev, kjer je kip svetega Florjana. Na robu vasi pa stoji stara katedrala nebijske regije z romanskim pridihom. Tu imajo shranjene mumificirane ostanke sv. Florjana, po katerem se vas tudi imenuje. Kampov je kar nekaj, a vsi so v marini in vsi imajo plažo ob cesti, kamp pa je na drugi strani ceste. V morju je ogromno trave in vidi se mestna nesnaga. Kljub utrujenosti, se nisva odločila za vstop, zato sva nadaljevala še 10 kilometrov do Farinola kjer sva parkirala na plaži, v bližini [restavracije 42.736212,9.345622](#). Super, lepa peščena plaža, turkizno morje, sončen zahod, kaj si lahko želiš lepšega. Ker je parkirišče od restavracije, sva si tam privoščila odlično, morsko večerjo. Itak nama je lastnik dovolil prespati. Tako sva zaključila romantičen večer ob pogledu na morje in s kozarcem korziškega vina in glasbi morja.

22. 7. 2016, petek

Jutranje kopanje in sprehod po dolgi mivkasti plaži, zajtrk in potem naprej v [Nonzo 42.784062,9.344680](#). To je ena od najzanimivejših korziških vasi, ki se naslanja na črno skalovje, ki se strmo spušča v morje. Stare hiše pastelnih barv obdajajo terase in vrtički, do številnih namesto ulic vodijo stopnice. Stopnice pripeljejo tudi do cerkvice Svete Julie, kjer je baročni oltar in kapelica, posvečena svetemu Erazmu, zaščitniku mornarjev. Sveta Julija je ena od zavetnic Korzike. Po legendi naj bi dekle zavrnilo sodelovanje v poganski razuzdanosti, zato jo je rimski perfektni dal križati. V bližini 54 stopnic vodi do vodnjaka Fontane de Ste Julie, voda, ki naj bi bila čudežna, se je pojavila prav med njenim križanjem. Tako piše v knjigi Svetovni popotnik Korzike. Pod vasjo leži plaža, do katere je približno 160 višinskih metrov. Pesek na plaži je temen, zaradi onesnaževanja, ki ga je povzročil rudnik azbesta, zaprt leta 1966. Prav zato kopanje tu odsvetujejo. Po stopnicah, mimo zanimivih hiš, sva se povzpela na tur, ki je do sedaj eden izmed najbolj mističnih. V njem je urejena

trgovinica, z umetniškimi izdelki in galerija. Na samem vrhu, ki ponuja lepe razglede na vasico in na plažo je fascinantna previsna skala z veliko luknjo. Pod turom pa malo drugačna, odštekana restavracija, ki pa mora biti zvečer čista desetka. V tem času še zaprta. Sem se še vrneva, ker nama je ta vasica nekaj posebnega, preprosto čudovitega. Potem pa naprej mimo številnih grobnic in mavzolejev, ki pripadajo korziškim družinam, ki so se nekoč izselile, obogatele in se vrnile dovolj bogate, da so si zgradile takšna posmrtna počivališča. Potem pa naprej do [divje plaže 42.799518, 9.341104](#), s črnimi skalami, do katere vodi slaba, nekdanja asfaltirana cesta, z delno višinsko oviro za avtodome. Kar nekaj avtodomarjev in ribičev, a kopajo se le redki. Še pogled na Nonzo, ki je zares idilična vasica in potem naprej po vijugasti, ozki, a lepi cesti mimo Ogliastro, Minervia, z občasnimi postanki za lepe, dišajoče poglede in za [kopanje 42.924868, 9.361828](#), do prelaza [Col de la Serra 42.973052, 9.366733](#). Na samem vrhu stoji star, okrogel mlin, Moulin Mattel, od koder je lep razgled na zaliv in na vetrne elektrarne. Na severni konici polotoka je nekaj vasi, ki so ohranile duh preteklosti. Ustavila sva se ob plaži v vasi [Tollare 43.007008, 9.388665](#), kjer sva imela kosilo in kopanje. Do sedaj je bila to ena najskromnejših plaž, je pa v vasi tunolovsko pristanišče, ki daje pogled na zelen serpentinast otok Ile de la Giraglia. Otok je nenaseljen, na njem je le svetilnik in genovski stolp. Pozno popoldne sva nadaljevala v naslednjo vasico [Barcaggio 43.005450, 9.404883](#). Vasica ima zelo stisnjene in ozke ulice. Domačini v bistvu na cesti postavijo mizo in imajo kosilo, ali pa gostilno ali pa trgovino. Ko sva parkirala na plaži, ki je sicer plačljiva, ni pa bilo nikogar, ki bi pobiral parkirnino. Na plaži pa krave, morska trava na tleh in v morju. Tu se v morje izliva tudi reka, ki ima nizek vodostaj in zato temu primerne tudi vonjave. V daljavi so se videli kopalci, mivkasta plaža s travo in pa daleč v morju plitvina. Ni naju prepričalo, da bi pešala tako daleč, zato sva se vrnila in [ustavila 43.007773, 9.399103](#) na začetku vasi, kjer so zanimive, terasaste skale in pa čisto, turkizno modro morje. Odlična ohladitev. Potem pa naprej do marine v mestecu Macinaggio. Tu je prepoved za avtodome, zato sva parkirala na ogromnem parkirišču, pred vstopom v mesto, kjer je lep razgled na marino. Še večerja, potem pa nočno raziskovanje mesta, ki razen marine, gostilen in manjših trgovinic, ni nek presežek.

23. 7. 2016, sobota

Danes je toplo jutro, zelo zaspano, saj so nočni mir kalili hupajoči in razgrajajoči domačini in pa soparna noč. Še vedno piha topel južni veter in tu in tam poškropi. Počasi, lenobno sva z manjšimi postanki nadaljevala proti Bastiji. Mimo stolpa [Tour de l'Osse 42.861483, 9.481077](#), ki je tik ob cesti, in mimo plaže Pietrocorbara, kjer avtodomarji nismo zaželeni. Na splošno je na severnem delu Korzike precej teh oznak, medtem ko po ostalih predelih tega nisva zasledila. Ustavila sva v manjšem mestecu [Brando 42.774906, 9.474303](#). Lepo, ogromno brezplačno parkirišče in zelo prijazno manjše mestece, z marino, s hišami skoraj v morju in s stolpom. Danes je prvi oblačen dan z rahlim škropljenjem in še kar visokimi temperaturami. V zraku je čutiti soparo, zato se nisva prav dolgo zadrževala. V Bastiji sva opravila še zadnje nakupe in imela hitri ogled mesta. Od pristanišča, kjer sva kupila karto za Livorno, pa po mestnih ulicah z značilnimi živopisnimi hiškami, ki gledajo na morje, po trgu svetega Nikola, mimo kapele St. Roch, do placa du Marche in pogleda na citadelo, ki obdaja drugo največje mesto na Korziki, ki pa je tudi gospodarsko središče. Zagotovo se bova v Bastijo še vrnila in zato naj nekaj neodkritega ostane še za naslednjič. V Livorno prispela v večernih urah, potem pa v nekaj kilometrov oddaljeno Piso na nočitev. [Parkirala 43.725884, 10.392146](#) v bližini trga Duomo. Večerja in romantičen nočni sprehod do stolpa, ki je razsvetljen res nekaj posebnega. Ja, to mesto ima dušo in se kljub temu, da sva tu že bila, rada vračava. Danes se bo potrebno počiti, saj naju jutri čaka še pot domov. Kljub temu, da sva danes potovala, je bil dan poln lepih dogodkov.

24. 7. 2016, nedelja

Dobro spočita in naspana sva se zbudila v družbi ruskega mladega para, ki je noč prespal kar v osebni avtomobilu. Potem pa s krajšimi postanki 500 kilometrov do Izole, kjer smo v Simonovem zalivu imeli kosilo in kopanje. Pridružil se nama je še Žan, ki je vikend preživel pri prijateljici, potem pa smo jo skupaj proti večeru mahnili proti domu. Ja, lepe so bile letošnje počitnice, na splošno sva bila nad Korziko navdušena, zato se bova tja še vrnila.

Seznam koordinat na poti

Mesto	Gširina	Gdolžina	Opis	Tip	ZAP
Bastia	42.6417	9.4601	P, velik, ob cesti in plaži	P	3
Bastia	42.53944	9.49552	Katedrala La Canonica, izkopanine	Z	4
Bastia	42.43353	9.52566	Park Galea, kaktusi, delavnice, park, vse v francoščini, 8€/osebo	Z	5
Bucatooggio	42.36124	9.49206	Tunnels de Bucatooggio, skozi tunele cesta zaprta manjši odstavniki pasji pred in za tuneli, izhodišče za kanjoning, med tuneli so slapovi	Z	6
Baghera	42.15746	9.55408	FKK Kamp Riva Bella, 45€/AD, mivka, kamp je za sipino, ACSI	KAMP	8
Baghera	42.10303	9.51293	Site Archéologique De Aléria, arheološko mesto, vstopnina 2€, vredno ogleda	Z	9
Pietrapola Les Bains	41.98996	9.30272	Starorimske toplice, velika betonska kad, vroča voda 56°C, zanemarjeno, od parkinga po stopnicah navzdol	Z	10a
Etang de Palo	41.95980	9.41394	Močvirnato področje, asfaltna cesta do morja, velik parking za sipino, ptice, možno spanje	Z	11
Bocca di Larone	41.83189	9.27550	P, na prelazu, izhodišče za Cascades de Purcaraccia, naprej po cesti v ovinku na označeno pot, cca 2km in 150 višincev	P-Z	17
Piscia di Gallo Cascade	41.68790	9.20050	P, uraden za slapove Piscia di Gallo-Cascade, čez dan plačljiv, ponoči brezplačen, do slapov 1 ura, 100 globincev, možno parkirati tudi ob cesti	P	20
Piscia di Gallo Cascade	41.67597	9.20683	P, izhodišče za slapove Piscia di Gallo-Cascade, 45minut do slapov, parking ob cesti	P	21
Piscia di Gallo Cascade	41.68004	9.21092	Slapovi Piscia di Gallo-Cascade (Petelinji curek) visok 70m, lepa narava	Z	22
Porto-Vecchio	41.59056	9.36048	FKK naselje La Chiappa, 41€/AD	KAMP	25
Gurgazu	41.41105	9.23106	P ob cesti, dobro za prespat, do konca ceste še cca 1km, park Reserve Naturelle des Bouches de Bonifacio	P	28
Bonifacio	41.38640	9.16982	P Bonifacio, brezplačen za 24 ur, če greš na vožnjo z ladjico, 500m do centra	P	29
Bonifacio	41.38631	9.15638	Escalier du Roi d'Aragon, stopnice z vrha do morja, 2.5€	Z	31
Bonifacio	41.37602	9.17725	Razgledna točka, prepovedano čez noč	Z	32
Bonifacio	41.37405	9.17933	P, peš dostop cca 20min do plaže in svetilnika, zanimive skalne gmote v obliki ladje in psa, prepovedano čez noč	Z	33
Port de Figari	41.47283	9.07691	Vaški mandrač, spanje	P	35
Sartene	41.61923	8.97085	P Sartene brezplačno, pred sodiščem, staro korziško mestece	P	37
Spin'a Cavallu	41.65562	8.98108	Most Spin'a Cavallu ali Pont Genoï, 800 let star lokast most, 8 metrov nad reko, plaža, kopanje, parking ob cesti	Z	39
Bains de Caldane	41.66445	9.05192	Naravno kopališče Caldane, 38°C, rahla vsebnost žvepla, za dermatološke in revmatične težave, 5€ vstopnina	Z	42
Ajaccio	41.91673	8.72599	P, Napoleonov spomenik, skoraj v centru	P-Z	49
Ajaccio	41.92205	8.73832	Rue Cardinal Fesch, glavna promenadna ulica v Ajaccio	Z	50
Ajaccio	41.91805	8.73868	Napoleonova rojstna hiša (Musée National de la Maison Bonaparte) vstopnina 11€	Z	51

Pointe de la Parata	41.90147	8.61841	P za Tour de la Parata, svetilnik na koncu rta Pointe de la Parata, otočje Sanguinaires, divja narava, zelo lepo, prepovedano čez noč	P-Z	52
Tavera	42.05920	8.96251	P ob glavni cesti proti Cortam ob reki Gravona, kopanje	P	54
Tavera	42.07285	8.99192	P ob cesti, izhodišče za menhir de Tavera, cca 15min	Z	55
Tavera	42.06921	8.98679	Menhir de Tavera, manjši kip iz bronaste dobe, podoben kipom iz Filitose	Z	56
Bocognano	42.09376	9.10091	P za kopanje pod starim mostom, mrzla reka	Z	
Vizzavona	42.11217	9.11280	Col de Vizzavona 1161m, veliko parkirišče, spanje, Cascade des Anglais, 100 globincev in 1km, izhodišče za Monte d'Oro 2389m	P	59
Pont du Vecchio	42.19296	9.16583	Pont du Vecchio, oziroma Le Pont Eiffel, zgradil ga je Eiffel 1892, je največji korziški most, dolg 171m in 84m visok, nad njim je lep parking ob cesti, ozko	Z	62
Corte	42.30410	9.15288	P Corte, velik asfaltiran za univerzo, brezplačno, spanje	P	63
Corte	42.30426	9.15851	P Corte, pri železniški postaji, spanje. Izhodišče za železniško progo Corte-Ajaccio, zelo lepa gorska železnica, 2 uri vožnje v eno smer, 23€/osebo povratna	P-Z	64
Restonica	42.2757	9.10761	Kamp Tuani, izhodišče po dolini Restonica do jezer Lac de Melo in Capitulo, od kampa naprej je prepoved za AD do zadnjega parkinga, od tam pa 3km in 300 višincev		66
Lozzi	42.36618	9.06866	P, manjši ob cesti za kanjonig Ruda, ob kanjonu je tudi potka, cca 1.5km in 300 višincev	Z	67
Lozzi	42.36139	9.06633	Soteska La Scala di Santa Regina, pozor previsne skale	Z	68
Lozzi	42.34857	9.01029	Kampa Monte Cintu-20€/dan, Camping Larimone 15€/dan, izhodišče za Monte Cintu	KAMP	69
Albertacce	42.3196	8.97614	Dva manjša mosta, manjši parking ob cesti	Z	72
Albertacce	42.29504	8.9385	P za kanjonig Ruisseau de Frascaghiu, ob kanjonu je tudi potka, cca 1 km in 120 višincev	Z	73
Albertacce	42.29708	8.8853	P, ob cesti, izhodišče za Cascade de Radule, 2km, 100 višincev		74
Col de Vergio	42.29046	8.87814	Najvišji prelaz na korziki Col de Vergio 1457m, Foret d'Aitone, najlepši gozd na Korziki, tudi izhodišče za Paglia Orba 2525m, najlepša gora Korzike, cca 1200 višincev in 18km	Z	75
D'Aitone	42.27191	8.84535	D'Aitone, gozd, tolmini, pohodništvo, gozdni sadeži, P ob cesti, spanje	Z	76
Evisa	42.25161	8.79286	Začetek/konec mulatjere po soteski Gorges de la Spelunca, 4 km in 500 višincev, težko za parkirati	Z	77
Ota	42.25608	8.76435	Začetek/konec mulatjere po soteski Gorges de la Spelunca, 4 km in 500 višincev, po cesti do sem prepovedano za AD	Z	78
Col de Sevi	42.22328	8.82978	Col de Sevi, 1101m	Z	79
Les Calanques	42.24004	8.65252	Velik parking, prepovedano za AD, izhodišče za pot po rdečih skalah		81
Les Calanques	42.24483	8.65372	P ob cesti, od tu se vidi skala zaljubljenecv	Z	82
Porto	42.26396	8.6969	Lepa peščena plaža, drobni kamenčki, PZA in kamp, izhodišče za vožnjo s čolni do rdečih skal in parka Skandola, cca 40€/osebo, čudovit izlet	Z	87
Bussaglia	42.28142	8.68908	Plaža Bussaglia, lepa plaža, tuš na plaži, spanje, brezplačno	P-Z	88
Bocca a Croce	42.32677	8.63233	Prelaz Bocca a Croce, 10 min do lepe razgledne točke	Z	89
Galeria	42.38077	8.67989	Velik razgledni parking, spanje	P	90
Galeria	42.41657	8.65677	P Galerija, terase ob morju, čez dan brezplačno, ponoči 20€, in prepovedano za AD, plaža, v bližini je delta reke fango, lep izlet s kajakom 6€/osebo	P-Z	91
Aire de Treccia	42.39662	8.71412	Dolina reke Fango, lep kamnit most Ponte Vecchio de Tuarelli	Z	92
Aire de Treccia	42.37843	8.75436	Dolina reke Fango, piknik plac, čez reko je kamp, zelo lepo, kopanje, možno spanje	P	93
Calvi	42.55577	8.76467	P Calvi, v zalivu ob plaži, prepovedano čez noč	P	95
Calvi	42.5678	8.75794	P v centru, plačljivo 4€, pred obzidjem, promenade, bari, nočno življenje	P	96
Lumio	42.5841	8.80489	Odcep za Punta Caldanu 500m, veliko rastlin, lep prostor, prepovedano za AD, višinska ovira	Z	98
Lile-Rousse	42.64297	8.93656	Trajet Lile-Rousse (Nica, Marseille), svetilnik	Z	100
Desert des Agriates	42.66611	9.14159	Desert des Agriates, p ob cesti, klopce	P	102
Saint Florent	42.67473	9.30241	Voda v marini	V	103
Nonza	42.785	9.34488	Manjše mestce, ozko, težko za parkirati, razvaline gradu Torra di Nonza, prekrasen razgled in restavracija, pod njim je velika peščena plaža, dostop samo peš	Z	105
Nonza	42.79968	9.34109	Manjša osamljena plaža, z glavne ceste po ozki, slabi, asfaltirani cesti, na koncu delna zapora za AD, spanje	P	106
Ogliastro	42.81074	9.33554	PZA na plaži, 7€/dan, 150m do morja, črna plaža	PZA	107
Col de la Serra	42.97339	9.36706	Cap Corse Mattei, mlin na veter, lep razgled, na prelazu	Z	109
Tollare	43.00688	9.38858	P Tollare, severni del prsta, zelo slaba plaža, velik parking, spanje	P	110
Barcaggio	43.00751	9.39947	P, ob cesti, čudovite zelene skale in kristalno morje, lepo za potapljat	P	110a
Pietracorbara	42.86099	9.48099	Tour de l'Osse, stolp ob cesti	Z	112
Rogliano	42.95908	9.45315	Zelo neprijazno mestce za AD, povsod prepovedi, domačini hupajo, mahajo, grozijo...	Z	
Pietracorbara	42.83942	9.47957	P, ob plaži, prepovedano za AD	P	113
Brando	42.77486	9.47426	P, velik parking, brezplačno, spanje, manjše lepo mestce, stolp Torra d'Erbalunga	P	114